

Living Thai

SACICT

No. 4 > 2013

ISSN : 1906-5647

นิทรรศการผ้าโบราณ ๑๐๐ ปี

“ศตวรรษ ผ้าโบราณไทย”

ระหว่างวันที่ ๑๘ มิถุนายน ถึง ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

ระหว่างเวลา ๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น.

ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

4

30

42

Contents สารบัญ

COVER

พระสาทิสลักษณ์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ
โดย สมาน คลังจตุรัส
หัวหน้าแผนก
ช่างวาดภาพสีน้ำมัน
ศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ

Portrait of
Her Majesty Queen Sirikit
by Mr. Samarn Klangjaturat,
Head of the Department
of Oil Painting, Bangsai
Arts and Crafts Centre.

2 EDITOR'S NOTE

4 MAIN STORY

เรื่องเล่าผ่านภาพเขียนที่อนุสรณ์สถาน
ทุ่งหินตรา
Compassion on Canvas at Thung
Huntra Memorial Hall of Allegiance

20 GLOBAL VISIONS

ข่าวจากวงการหัตถศิลป์โลก
Art and craft news from
around the world

24 INSIDE SACICT

30 CRAFTSMAN

ครูนิติย์ ธรรมประทีป
ผู้สานศิลปะจากเส้นลวดทองเหลือง
Khru Vanit Thammapatheep
A Master of Brass Basketry

42 OPEN HOUSE

เครื่องจักสาน...อัตลักษณ์ร่วมแห่งลำน้ำโขง
Down the River in a Basket:
Mekong's Common Cultural Identity

60 HAVE A GOOD TRIP

เที่ยวชมเครื่องปั้นดินเผา
“บ้านมอญ” นครสวรรค์
Heavenly Haven for Pots of Mon(ey)

68 MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน
What Our Readers Say

70 PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากมวลสมาชิก
ทั่วประเทศเพื่อการจำหน่าย
A selection of exquisite creations
offered by SACICT members

60

คงจะเป็นเรื่องยากที่เราจะบอกเล่าให้ครบถ้วนถึงพระราชกรณียกิจใน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้ทรงทุ่มเทเพื่อพสกนิกร ทั้งประเทศ ตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ยามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยือนราษฎรทั่วทุกแคว้นแคว้นของแผ่นดิน พระแม่เจ้าของปวงชนชาวไทยได้โดยเสด็จพระราชดำเนินเสมอ ทั้งสองพระองค์ทรงงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ของพสกนิกรจนเป็นที่ประจักษ์ทั่วโลก

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 81 พรรษา 12 สิงหาคม พ.ศ. 2556 คอลัมน์ Main Story ของ SACICT Living Thai จึงร่วม เทิดพระเกียรติด้วยการถ่ายทอดเรื่องราวของโครงการอันมีที่มาจาก น้ำพระราชหฤทัยของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถตลอดจน สถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผ่านฝีมือภาพเขียนของศิลปิน ชื่อตั้ง สมศักดิ์ รักษาสุวรรณ จำนวน 9 ภาพ ซึ่งจัดแสดงไว้ที่อนุสรณ์สถาน แห่งความจงรักภักดี (ทุ่งหินตรา)

ในเล่มนี้ เรายังมีเรื่องราวของครูช่างคนสำคัญมานำเสนอเช่นเคยใน คอลัมน์ Craftsman ครูวนิตย์ ธรรมประทีป ที่วันนี้เพิ่งส่งผ่าน องค์ความรู้งานหัตถกรรมทองเหลืองสานอันโด่งดังของจังหวัดฉะเชิงเทรา สู่นายาทรุ่นต่อไป

จากนั้น เราอาสาพาท่านผู้อ่านท่องไปตามลำน้ำโขง ผ่านงานเครื่องจักสาน อันหลากหลายของไทยและประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังจัดแสดงอยู่ที่ หอหัตถศิลป์ระหว่างประเทศ ของ ศ.ศ.ป. ที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ร่วม ของชาวประชาแห่งลุ่มน้ำโขง เชิญติดตามได้ในคอลัมน์ Open House ขอให้สนุกสานไปกับทุกภาพและตัวหนังสือ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

It would require volumes to record with any justice the vast number of projects Her Majesty the Queen has initiated for the benefit of her people across the length and breadth of this country. Along with His Majesty the King, Queen Sirikit of Thailand is feted the world over for bringing hope and sustenance to millions of people, whose quality of life has improved immensely under their visionary guidance and heartfelt compassion.

To commemorate the joyous occasion of Her Majesty's 81st Birthday on August 12, 2013, SACICT Living Thai features, in this issue, a handful of those numerous projects which not only conserve and protect the immeasurable beauty of Thailand's great heritage of arts and crafts, but which actually breathe new life into them – through innovative ways of representation and creativity that raise the quality of life for the artisans and craftsfolk themselves.

Thus, our Main Story focuses on royally-initiated projects in Ayutthaya and various other landmarks related to Her Majesty – as depicted in paintings created by Master Artist Somsak Rakswan. These massive works are now on permanent display at the Thung Huntra Memorial Hall of Allegiance in the old capital.

In Craftsman we recognize the mastery of Master Vanit Thammapatheep, whose basketry creations in brass take one's breath away, while Open House brings you a glimpse, through an art exhibition, of the lifestyles of riverine communities along the Mekong – all the way from the Himalayas to Vietnam via China, Myanmar, Thailand, Laos and Cambodia.

Read on and be mesmerized...

Living Thai

คณะที่ปรึกษา: ประธานที่ปรึกษา พิมพาพรณ ขานุกศิลป์ **ที่ปรึกษา** พงศ์วัฒนา เจริญมายู, กัญติษา เศวตเศรนี, สุวิมล พักทอง, นิพัทธ์ เทศทรงธรรม, ดุลยวิทย์ สุวัฒน์
EDITORIAL ADVISORY BOARD: CHIEF CONSULTANT Pimpapaan Chansilpa **CONSULTANTS** Pongwattana Charoenmayu, Phantisa Svetasreni, Suwimon Fakthong, Nipat Tedsongthum, Dulyavit Sukarat

เจ้าของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) 59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290 โทร: 035 367 054-56, 035 367 077-81 โทรสาร: 035 367 050-1 เว็บไซต์: www.sacict.net **จัดทำโดย** บริษัท พีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซอยร่วมฤดี เฟลนิจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738
USNAGIการบริการ พยอม วลัยพัชรา **USNAGIการ** พยงค์ กังวานสุระ **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** นภัทร ประเสริฐกุล **คณะบรรณาธิการ** ริรลันต์ มานัน, ทรงพล แก้วปทุมทิพย์, สุวรรณมา เปรมโสตร์, เกตุวดี ทองเน้อสุข **ศิลป์USNAGI** วรรณศักดิ์ รอดวรรณะ, แสงเดือน สุปินตา **ช่างภาพ** จรรย์ วงศ์เหลือง, วิศ กู้จรวิต, ศิรพัชร์ วลัยพัชรา **ติดต่อโฆษณา** พยงค์ กังวานสุระ **PWUW** ที่ บริษัท อติสรวิทย์ จำกัด 248 ซอยลาดพร้าว 87 รัชทองกลาง กรุงเทพฯ 10310 โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598. (บทความในนิตยสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร)

SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine published by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization). 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand Tel: +66 (0) 35 367 054-56, +66 (0) 35 367 077-81, Fax: +66 (0) 35 367 050-1 Website: www.sacict.net **DESIGN AND PRODUCTION:** Feature Co., Ltd. 23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738. **EXECUTIVE EDITOR** Payom Valaiphatchra **EDITOR** Payong Kungwansurah **EDITOR IN CHIEF** Napat Prasertkul **EDITORIAL TEAM** Thirasant Mann, Songpol Kaopatuntip, Suwanna Premsoete, Katewalee Thongnuasuk **GRAPHIC DESIGNERS** Wannasak Rodwanna, Sangduan Supinta **PHOTOGRAPHERS** Jaruy Wongluang, Varis Kusujarit, Sirapat Valaiphatchra **FOR ADVERTISEMENT PLACEMENTS**, contact Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9. **PRINT:** Artisans Co., Ltd. 248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310. Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598. (Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.)

พระแม่คือสิริแห่งแผ่นดิน
ทรงกอบกู้หัตถศิลป์ที่ใกล้สูญ
ทรงโอบเอื้อผู้ยากไร้คลายอาดูร
ทรงเกื้อกูลการศึกษาเยาวชน
ทรงฟื้นฟูป่าต้นน้ำล้าธารใส
อนุรักษ์สัตว์และพันธุ์ไม้ทุกแห่งหน
ส่งเสริมภาพลักษณ์ไทยในสากล
พระเมตตาสิ้นพันเกินบรรยาย
ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นิตยสาร SACICT Living Thai

Long Live The Queen

สมศักดิ์ รัชส์สุวรรณ

นายกสมาคมศิลปินทัศนศิลป์นานาชาติแห่งประเทศไทย

Somsak Rakswan

Chairman of The International Visual Artists Association of Thailand

เรื่อง สุวรรณ ปฐมโสตร์ ภาพ สมศักดิ์ รัชส์สุวรรณ

เรื่องเล่าผ่านภาพเขียนที่ อนุสรณ์สถานทุ่งหันตรา

สมาชิกกองบรรณาธิการ นิตยสาร SACICT LivingThai ตื่นเต้นเป็นอย่างยิ่งกับการที่จะได้พูดคุยกับศิลปินชื่อดัง สมศักดิ์ รัชส์สุวรรณ เจ้าของผลงานภาพเขียนที่เคยเป็นประเด็นร้อนจนถึงขนาดขึ้นหน้าหนังสือพิมพ์มาก่อน

แต่ที่จริงแล้ว นอกจากการวาดภาพที่สะท้อนประเด็นทางสังคมหรือวิพากษ์วิจารณ์การเมืองอย่างเผ็ดร้อน สมศักดิ์ยังได้สร้างชื่อจากผลงานภาพทิวทัศน์แสนงดงามและวิถีอันร่มเย็นของชีวิตไทยๆ รวมทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้กลุ่มศิลปินไทยได้มีโอกาสแสดงผลงานในนิทรรศการในต่างประเทศ

ที่สำคัญที่สุด สมศักดิ์ รัชส์สุวรรณ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขานกันอย่างกว้างขวางในฝีมือการวาดพระบรมสาทิสลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ พระสาทิสลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตลอดจนพระบรมวงศ์ ซึ่งล้วนงดงามเป็นเอกลักษณ์ และก็นับเป็นมงคลยิ่งในชีวิตสำหรับศิลปินคนดังผู้นี้ที่ได้ถวายงานรับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาทวาดภาพผนังห้องต่างๆ ในพระราชวังไกลกังวล เมื่อครั้งที่มีการบูรณะใหม่ ทั้งภาพพระตำหนักน้อย ภาพห้องบรรทม และส่วนอื่นๆ →

ศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน
Master artist Somsak's rendition of
Koh Kerd Arts and Crafts Centre

→ ในปี 2552 สมศักดิ์ได้รับเกียรติในฐานะศิลปินรับเชิญไปแสดงผลงานภาพเขียนเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในงานสโมสรรสนันนิบาตเนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาที่ตึกไทยคู่ฟ้าทำเนียบรัฐบาล และในปีต่อมา เขาก็ได้นำทีมศิลปินจัดงานจุดเทียนชัยถวายพระพรและจัดนิทรรศการวันแม่ 12 สิงหาคม 2553 ในการจัดแสดงผลงานเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

นอกจากนี้ สมศักดิ์ยังเป็นหนึ่งใน 84 ศิลปินที่ได้เขียนภาพสำหรับจัดแสดงในงาน “ศิลปกรรมพระประวัติพระกรณียกิจ 84 ภาพน้อมรำลึก พระกรุณาธิคุณ” สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ ณ อาคารมณฑลพิธีท้องสนามหลวง เมื่อปี 2551

ล่าสุด สมศักดิ์ ได้รับเลือกให้เป็นศิลปินผู้ถ่ายทอดพระมหากุณาธิคุณสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ผ่านภาพเขียนจำนวน 9 ภาพ เพื่อจัดแสดงในนิทรรศการถาวร ณ อาคารเทิดพระเกียรติอนุสรณ์สถานแห่งความจงรักภักดี (ทุ่งหันตรา) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อนุสรณ์สถานแห่งความจงรักภักดี (ทุ่งหันตรา) ตั้งอยู่ในบริเวณสวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา ริมนถนนหันตรา-ข้างแสดระหว่างหมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 4 ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดสร้างขึ้นเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2554 โดยการร่วมแรงร่วมใจของพสกนิกรชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพสีน้ำมันผสมอะคริลิกทั้ง 9 ภาพ ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ อันเกี่ยวข้องกับสถานที่สำคัญต่างๆ ในจังหวัด ได้แก่วัดไชยวัฒนาราม พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีสุริเยทศ พระตำหนักสิริยาลัย พระตำหนักใหม่ อำเภอบางไทร ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ฟาร์มตัวอย่างในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ หนองงูเห่า โครงการทอผ้าในพระบรมราชินูปถัมภ์ อำเภอมหาราช และศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

"การที่จะทำให้โบราณสถานคงอยู่ได้นั้นต้องทำความเข้าใจให้แก่ประชาชน ต้องให้เขาเห็นความสำคัญและคุณค่าของโบราณสถานนั้นๆ ก่อน จนเขามีความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของแล้ว ประชาชนก็จะรักโบราณสถาน และสามารถอยู่ร่วมกับโบราณสถานได้โดยไม่ต้องแยกออกจากกัน" คือพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ครั้งเสด็จเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนารามเมื่อปี พ.ศ. 2534

ในปีเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริให้ก่อสร้างพระตำหนักสิริยาลัย เนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งจะทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบในปีต่อมา ยังความปลื้มปีติมาสู่ราษฎรในละแวกนั้น

ภาพสถานที่สำคัญที่สมศักดิ์ได้วาดไว้ คือภาพพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีสุริเยทศ ซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณทุ่งมะขามหย่อง ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อันเป็นโครงการตามแนวพระราชดำรินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ก่อประโยชน์ให้แก่ประชาชนในการป้องกันน้ำท่วม อีกทั้งยังเป็นแหล่งกักเก็บน้ำที่สำคัญ และยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในความรักชาติรักแผ่นดิน สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีสุริเยทศและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ ในปี พ.ศ.2535

พื้นที่บริเวณพระราชานุสาวรีย์เป็นทุ่งกว้างซึ่งใช้เป็นพื้นที่รับน้ำหลายครั้งยามที่มีน้ำท่วมในจังหวัดภาคกลาง ส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่ส่วนพระองค์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ผันน้ำเหนือจากแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าไปในลักษณะพื้นที่แก้มลิง นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่ที่เข้ปลูกต้นไม้ อาทิ ไม้สีสุก และยูคาลิปตัส เพื่อใช้เป็นพื้นที่เชื้อเพลิงสำหรับการตีมีดและดาบอรัญญิกอันมีชื่อของจังหวัดอีกด้วย

เราอาจพอจะไร เราทำอาจพนั้นให้ดีที่สุด

เราเป็นช่างวาด เราทำวาดรูป

คนเป็นชาวนาก็ทำหน้าที่ของชาวนาให้ดีที่สุด
นั้นเรียกว่าจงรักภักดีแล้ว

ภาพถ่ายอนุสรณ์สถานฯ โดย มนัส พักศรี
Photo of the Memorial Hall, courtesy of Manus Fagsri

การติดตั้งภาพวาดพระราชากรณียกิจ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
Setting up the paintings at the Thung Huntra Memorial Hall of Allegiance.

สมศักดิ์ กับการทำงาน
The artist at work.

ยังมีภาพบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช โครงการอันเกิดขึ้นตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถก่อสร้างขึ้นในบริเวณทุ่งภูเขาทอง ซึ่งเคยเป็นสมรภูมिरบหลายครั้งในอดีต เพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี โดยมีความสำคัญในด้านการอนุรักษ์บริเวณอันเป็นประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

อีกหนึ่งภาพเป็นศูนย์ศิลปะบางไทร ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีอย่างกว้างขวางว่าเป็นโครงการที่เกิดจากพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถที่ทรงริเริ่มขึ้นเพื่อสร้างอาชีพเสริมจากงานหัตถกรรมให้แก่ราษฎร นอกจากจะสร้างอาชีพสร้างรายได้เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของพลกนิกร

แล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์และดำรงไว้ซึ่งคุณค่าแห่งศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าของวัฒนธรรมไทย ปัจจุบันศูนย์ศิลปะบางไทร กลายเป็นสถานที่อันเป็นดั่งสัญลักษณ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ผู้มาเยือนจะต้องมาแวะชม

ศิลปินคนดังได้ถ่ายทอดความงามของแต่ละสถานที่สำคัญออกมาได้อย่างประณีตสมจริง นอกจากสีสันงดงามโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์แล้ว ยังสามารถถ่ายทอดพระจริยวัตรของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถมาไว้ในภาพในอนุสรณ์สถานแห่งความจงรักภักดี (ทุ่งหันตรา) แห่งนี้

สมศักดิ์ รัชสุวรรณ เล่าว่า เขาได้รับการเชิญให้ได้มาแสดงฝีมือและผลงานอันเป็นเกียรติประวัติในครั้งนี้โดย คุณวิทยา ผิวผ่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ท่านเป็นสุภาพบุรุษ ให้เกียรติและให้โอกาสเราทุกอย่าง เราก็อำนาจนี้โดยมีความสุข ไม่กดดันเลย มีอะไรก็เสนอ ท่านก็โอเคหมด” →

→ “ได้สเก็ตช์แบบให้ท่านดู แล้วบอกท่านว่างานจริงสวยกว่านี้สามเท่า ท่านก็ตกใจบอกสวยกว่านี้อีกหรือแค่นี้ก็สวยแล้ว เราก็อธิบายสิ่งที่สามารถทำได้แบบที่คุยเอาไว้” ศิลปินคนดังเลยี่มๆ และเสริมว่า “ที่จริงเขาจะเลือกศิลปินคนไหนก็ได้ แต่เมื่อเขาเลือกเรา เราก็อำนาจหน้าที่ให้ดีที่สุด”

สำหรับแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน สมศักดิ์บอกว่า เขาวาดขึ้นโดยการนำรูปถ่ายที่เป็นพระราชกรณียกิจที่มีอยู่มาจัดองค์ประกอบใหม่ ส่วนข้อมูลและสถานที่สำคัญต่างๆ ก็มีการคัดเลือกเบื้องต้นโดยจังหวัดแล้วตัวศิลปินก็นำมาผสมผสานให้ภาพออกมาลงตัวที่สุด ผลงานทั้งหมดวาดด้วยสีน้ำมันผสมสีอะคริลิกตามสไตล์และความถนัดของตนเอง

สมศักดิ์ นับเป็นมืออาชีพและมีฝีมือในอันดับต้นๆ ในแวดวงศิลปะของประเทศ ในช่วงเริ่มต้นของชีวิตการทำงานเขาได้ผ่านประสบการณ์มากมาย ทั้งการทำงานในบริษัทเครื่องใช้ไฟฟ้า บริษัทโฆษณาและอื่นๆ แต่เขาก็ได้ “เลือก” ที่จะเดินทางนี้โดยเลือกศึกษาในสายของศิลปะมาโดยตลอด

“เริ่มต้นเราก้วาดรูป วาดมาเรื่อยๆ เรียนคู่กันมากับทุกวิชา พอถึงเวลาต้องตัดสินใจเลือกซักรายก็เลือกศิลปะ วิชาสังคม สุขศึกษา ประวัติศาสตร์ที่จริงก็หือปได้เกรดสามกว่า เราเรียนศิลปะมาตั้งแต่ประถมเหมือนเด็กทั่วๆ ไป วาดรูปก็อกแก๊งๆ แต่พอสุดท้ายมารู้อีกทีก็อ้อ...เราต้องตัดสินใจเลือกทางนี้ มันไม่มีอะไรชี้เส้นมาหรอก บางคนตัดสินใจในนาทีสุดท้ายก็มี เพราะชอบหลายอย่าง”

สมศักดิ์เกิดที่จังหวัดตรัง หลังจากจบชั้น ม.ศ.3 ก็ย้ายไปเรียนต่อระดับ ปวช.ที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช และเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร “เราเป็นคนที่มาจากต่างจังหวัด ไม่รู้เรียกว่ายากจนหรือเปล่า มีทรัพย์สินสมบัติแต่ไม่มีสตางค์ ต้องดูแลตัวเอง พ่อแม่ส่งน้อย ก็เลี้ยงตัวเองมาตั้งแต่เรียน”

เขาเล่าด้วยความภูมิใจว่า ตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษา เขาก็เริ่มสร้างงานที่ขายได้ในราคาสูง โดยภาพแรก

ในชีวิตคือภาพเขียนรูปปูซึ่งขายไปราคาถึงหมื่นกว่าบาท ผลงานอันเป็นเอกลักษณ์ของเขาเป็นที่ยอมรับตลอดมา ทั้งงานประเภทภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือนคน ภาพวาดเสียดสีการเมือง ไปจนถึงภาพหุ่น แล้วแต่ความสนใจของเขาในประเด็นต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่นตอนนี้กำลัง “ทำเกษตร” ที่บ้าน และสนใจเรื่องต้นไม้เป็นพิเศษ ส่วนภาพเขียนพระบรมสาทิสลักษณ์และพระสาทิสลักษณ์นั้น ส่วนตัวทำมาโดยตลอด โดยบอกว่า “อยู่ในสายเลือด”

“เราอาจทำอะไร เราก้ทำอาชีพนั้นให้ดีที่สุด เราเป็นช่างวาด เราก้วาดรูป คนเป็นชวานาก็ทำหน้าที่ของชวานาให้ดีที่สุด นั่นเรียกว่าจงรักภักดีแล้ว เราเคารพศรัทธายกท่านไว้เหนือเกล้า ไม่มีอะไรซับซ้อนเลย เป็นคนไทยแล้วจงรักภักดีและก้ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด มันอยู่ที่ว่าเราจงรักภักดีต่อพระองค์ท่านอย่างไรง่าย ๆ พื้นฐานเลยก้มีพระบรมฉายาลักษณ์ติดอยู่ที่บ้าน ติดสติ๊กเกอร์ว่าขอพระองค์ทรงพระเจริญ เรารักในหลวง แต่ตรงนั้นเป็นแค่สูตรสำเร็จ อันที่จริงเราทำอะไรเพื่อประเทศชาติก็เหมือนทำเพื่อในหลวงแล้ว เราเป็นคนดี ชื่อสัตย์สุจริต ทำความดี ง่ายภาษา ในหลวงคือพระเจ้าแผ่นดิน เราทำเพื่อแผ่นดินก้เป็นการสนองคุณแผ่นดินแล้ว

“ศิลปินมีหน้าที่เหมือนคนทั่วไป เหมือนชวานาคือเป็นพลเมืองดี อยู่ในกติกาสังคม ศิลปินทำงานศิลปะหากิน เหมือนชวานาหากินด้วยการปลูกข้าว บางคนมองว่าศิลปินไม่งาม ไม่รับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา สะพายย่าม หูดไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่ ศิลปินเหมือนอาชีพอื่นทำหน้าที่รับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ไม่ต่างอะไรกับชวานากับนักธุรกิจ อาชีพอาจจะต่าง แต่สุดท้ายชีวิตความเป็นอยู่ในการเป็นพลเมือง มีความรับผิดชอบ รับใช้สังคม มันเหมือนอาชีพทุกอาชีพ” เขาตอบเมื่อเราถามถึงหน้าที่ของศิลปิน พลังบอกว่า ส่วนตัวไม่เคยตรงต่อเวลาเลยเวลาไปไหน เพราะมาก่อนเวลาตลอด

“มืออาชีพทุกอาชีพต้องมีความรับผิดชอบ ต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตัวเอง”

และเหนือสิ่งอื่นใดคือเป็นคนดีตอบสนองคุณแผ่นดิน ♦

ศาลาพระมิ่งขวัญ ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร
Phra Mingkwan Pavilion, Bang Sai Arts and Crafts Centre.

โครงการพระราชดำริ หนองห่า อำเภอบรหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Her Majesty's Model Farm Project at Nong Ngu Hao, on canvas.

พระตำหนักสิริยาลัย ตำบลประตูลี้ อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
The new palace of Siriyalai.

วัดไชยวัฒนาราม

The majestic World Heritage Site of Chaiwatthanaram Temple in Ayutthaya.

Story Suwanna Premsothe Photos Somsak Raksuwan

Compassion on Canvas at Thung Huntra Memorial Hall of Allegiance

All of us on the SACICT Living Thai editorial team were in great anticipation that day, knowing we'd soon be meeting renowned artist Somsak Raksuwan, the creator of many famous and infamous paintings which have grabbed front-page headlines.

Apart from painting controversial or politically critical pictures, the seasoned artist is celebrated for his marvellous paintings of beautiful landscapes and the peaceful way of Thai life. He is in fact among the driving force that has propelled a long list of Thai artists to exhibit their works on the global stage.

But, the works of art which have brought greatest fame to Somsak are those masterpieces depicting Their Majesties the King and Queen as well as other members of the Royal Family. His artistic finesse has also earned him the privilege of serving the Royal Household by painting the ceiling murals in certain chambers at Klai Kangwon Palace.

In 2009, Somsak was invited to participate in a special painting exhibition celebrating His Majesty the King's birthday, at Government House. The following year saw him lead a team of artists in the National Mother's Day candle lighting ceremony in celebration of Her Majesty the

Queen's birthday, at Santi Maitri Building, also at Government House.

Notably, Somsak was among the 84 artists invited to exhibit his work in the "Arts of Royal Duties, 84 Pictures of Gratitude" Exhibition in memory of HRH Princess Galyani Vadhana, during the Royal Cremation Ceremony at Sanam Luang in 2007.

Most recently, he was chosen as the master artist to paint nine royal portraits of Her Majesty the Queen and the artistic portrayal of her boundless compassion for her people. All the masterpieces are now on permanent exhibition at Thung Huntra Memorial Hall of Allegiance in Ayutthaya province.

The new memorial hall is located in the compound of Chalerms Phra Kiat 80 Punsu Public Park on Huntra-Chang Saeng Road in Huntra sub-district, Ayutthaya province. The new cultural complex was built by the people of Ayutthaya in celebration of His Majesty the King's 84th Birthday on December 5, 2011.

The nine oil and acrylic paintings depict Her Majesty's dedication to her royal duties. Each is accompanied by a landmark of Ayutthaya province, namely the World Heritage Site of Chaiwattanaram Temple, King Naresuan Memorial, Queen Suriyothai Memorial, Siriyalai Villa, the new Royal Villa in Bang Sai district, Bang Sai Arts and Crafts Centre, the Model Farm Project under the Royal Initiative of Her Majesty at Nong Ngu Hao, the Weaving Project under Her Majesty's Royal Patronage in Maharat district, and Koh Kerd Arts and Crafts Centre in Bang Pa-in district. →

The works of art which have brought greatest fame to Somsak are those masterpieces depicting Their Majesties the King and Queen.

พระราชนุสาวรีย์ สมเด็จพระศรีสุริเยทศ และกุ่มมะจามหย่อง
Queen Suriyothai Monument.

พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช และทุ่งภูเขาทอง
King Naresuan Monument.

→ Her Majesty the Queen has always been concerned about the conservation of our national heritage. Upon visiting the four-centuries-old Chaiwattanaram Temple in this old capital back in 1991, the Queen graciously advised that in order to keep our archaeological heritage intact, we would have to raise public awareness and establish proper understanding among the people. Our people have to recognize the value and appreciate the significance of those places, nurturing a sense of belonging, so to speak. And once they feel a love for those places, they will be able to co-exist in harmony.

Later, His Majesty commanded that a new royal residence — Siriyalai Villa — be built on the opposite bank of the Chao Phya River in commemoration of the Queen's 5th cycle birth anniversary the following year. This indeed brought great joy to the people in the community.

Another majestic piece Somsak painted and put in place along with Her Majesty's portrait is the painting of the heroic Queen Suriyothai's Monument, which is located in Thung Makam Yong, Ban Mai sub-district of Ayutthaya. Thung Makham Yong is an expansive paddy field which, by His Majesty's royal initiative, was turned into "Gaem Ling" (literally translated as Monkey's Cheeks), a water retention area to prevent flooding. The project was launched to honour the late Queen Suriyothai of Ayutthaya Kingdom and concurrently celebrate Her Majesty Queen Sirikit's 60th Birthday in 1992. It was also aimed at instilling a sense of patriotism among us, the Thai people.

A good part of the vast field is His Majesty's private property, which he graciously granted permission for use as a water retention area when the Chao Phraya River overflows. The same area is also home to plants and shrubs such as bamboo and eucalyptus trees, which villagers cut and use as firewood for the smiths that produce the province's famous craft — Aranyik knives and cutlery.

There is also a picture telling the story of King Naresuan's Monument, a project initiated by Her Majesty the Queen to pay tribute to the heroic King Naresuan the Great — the saviour of Ayutthaya Kingdom — and to honour His Majesty King Bhumibol Adulyadej on his Golden Jubilee. The statue was built on the former battlefield conserved as a historical site, which has now become a frequented tourist spot in this old capital city.

A more familiar scene is that of Bang Sai Arts and Crafts Centre of Her Majesty Queen Sirikit. For almost four decades, this creative crafts centre, initiated by Her Majesty the Queen, has offered free vocational training for children of needy farmers nationwide. Apart from generating income and improving the people's quality of life, this project also helps conserve the country's cultural heritage of craft traditions. At present, Bang Sai Arts and Crafts Centre is among the must-visit landmarks of Ayutthaya.

Master artist Somsak Raksuwan said he felt deeply privileged to be entrusted with this important mission. "I came to work on this exhibition at the invitation of Governor Wittaya Piewpong of Ayutthaya province. He is a real gentleman. I did my work with pleasure and was under no pressure at all, because he allowed me to do it my way."

He continued: "I showed the governor the sketches and told him that the finished works would be three times more beautiful. Amazed, he asked how that could be possible. I am so very happy that I have finally delivered what I promised," he recalled with a smile and quickly added: "He could have chosen any artist, but he chose me, so I was compelled to do my best."

**'I did my work with pleasure
and was under no pressure at all.'**

พระตำหนักใหม่ อำเภอวังไทร
The new Royal Villa, Bang Sai district.

โครงการทอผ้าในพระบรมราชูปถัมภ์ วัฒนน้ำเต้า ตำบลน้ำเต้า อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Headquarters of the Weaving Project in Maharat district of Ayutthaya.

แขกผู้มีเกียรติจำนวนมาก รวมถึงเอกอัครราชทูตภูฏานประจำประเทศไทย
ในวันเปิดงานนิทรรศการ
The artist with admirers of high standing.

Somsak elaborated that, to carry out his assignment, he worked from the photographs of Her Majesty at work and rearranged the composition. The information of the places was provided by the Ayutthaya provincial office, and as an artist, he transformed the information into the oil and acrylic paintings — his favourite medium.

His road to fame has been long and winding. Somsak worked in an electrical appliances company and at several advertising agencies before becoming an independent artist. But once he chose this path, he never looked back.

“Initially, I painted as a hobby and studied other subjects as well. When it was time to choose, I chose art. In fact, I did quite well in social studies, health science and history, and my grades were good. When I was a kid, I drew for fun, but eventually I decided to choose art. For me, it’s not destiny or anything. Some people just make decisions at the last minute.”

Born in Trang province, southern Thailand, Somsak eventually moved to Nakhon Si Thammarat to study arts and crafts. Later, he moved on to Bangkok where he enrolled at Silpakorn University. “I am a country boy. I don’t know if I was considered poor; I had some assets but not much money. I had to take care of myself as my parents did not send me much allowance. I always supported myself.”

As a university student, Somsak sold his first painting for 10,000 baht — a handsome price for a painting in those days. His unique style has always been well-received, from scenery, portraits and political satires to nudes. His interest has varied from time to time — at present he’s interested in agriculture and plants. Painting Their Majesties’ pictures is, however, something that he’s always been doing as it is “in the blood,” he asserted.

“One should always deliver the best in one’s vocation. A farmer grows crops. And a painter paints. By putting our best effort in our profession, it clearly shows our loyalty to the throne. Some people simply place a royal portrait on the wall with a sticker reading ‘Long Live the King’ or ‘I Love My King’. That’s probably the easiest way to pledge one’s allegiance.

“In fact, when we do good for the country — be a good, law-abiding citizen, practice integrity, pay our taxes, help others in society, or something along these lines — we are already showing our gratitude to our King,” he concluded, beaming with pride. ♦

งานแสดงสินค้า 'The New Zealand Gift & Homeware Fair'

ณ ASB Showgrounds เมืองอ็อคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์
1-3 กันยายน 2556

"The New Zealand Gift & Homeware Fair" เป็นหนึ่งในงานแสดงสินค้าของขวัญและของแต่งบ้านที่ใหญ่ที่สุดของนิวซีแลนด์ โดยเมื่อปีที่แล้วมีนักธุรกิจให้ความสนใจเข้าชมถึง 6,135 ราย และคาดการณ์ว่าในปีนี้จะมียอดเข้าชมเพิ่มขึ้นกว่าเดิมมาก

งาน The New Zealand Gift & Homeware Fair จะเป็นจุดนัดพบระหว่างผู้ซื้อและผู้ผลิตของขวัญของแต่งบ้าน ทั้งรายเล็กและรายใหญ่ เป็นโอกาสอันดีที่ผู้ซื้อจะได้คัดสรรสินค้าหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องประดับผลิตภัณฑ์ประเภทตะกร้าและเครื่องสาน เซิงเทียน ผลิตภัณฑ์สำหรับเทศกาลคริสต์มาส ของเล่นเพื่อการศึกษ ของตกแต่งภายในบ้าน เครื่องครัว ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับกีฬา และอื่นๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่สินค้าคุณภาพ

นี่คือโอกาสที่ไม่ควรพลาดสำหรับผู้จัดจำหน่ายหรือผู้ค้าปลีกที่กำลังมองหาสินค้าเพื่อเทศกาลคริสต์มาสที่จะมาถึง เพราะสามารถมาชมและสั่งซื้อสินค้าไลน์ใหม่ล่าสุดที่รวบรวมกันมาให้เลือกจนจุใจในสถานที่แห่งเดียว

ชมข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.giffairs.co.nz

The New Zealand Gift & Homeware Fair

Venue: ASB Showgrounds, Auckland, New Zealand
1 - 3 September 2013

The New Zealand Gift & Homeware Fair is one of the largest events for gift and homeware products. Last year, 6,135 visitors came to the show and this time even more are expected.

The New Zealand Gift & Homeware Fair is a meeting point for producers and manufacturers of gifts and homeware. Trade visitors attending the event are generally importers and exporters of accessories, basket/caneware, candlesticks, Christmas products, educational toys, interior decorative, kitchen/cookware, sports goods, etc. New features being presented in these exclusive collections are based on indisputable levels of quality and intrinsic value.

The New Zealand Gift & Homeware Fair is a trade-only show where retailers can view and order the latest product lines in one place, at one go.

Visit www.giffairs.co.nz for more information.

งานแสดงสินค้า 'Christmas Time Fair'

ณ Central House of Artists กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย
3 - 6 กันยายน 2556

ช่วงเวลาของการช้อปปิ้งยิ่งใหญ่ของปี คือช่วงเตรียมซื้อหาของขวัญสำหรับเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ ที่มักจะเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน เป็นต้นไป ที่มอสโกจะมีงานแสดงสินค้านานาชาติสำหรับผลิตภัณฑ์ตกแต่งและของขวัญเทศกาลปีใหม่ "Christmas Time: 100 days before New Year" เป็นศูนย์รวมแห่งมืออาชีพในวงการธุรกิจเทศกาลงานฉลอง นำเสนอแก่ผู้เข้าชมทั้งสินค้าประจำชาติไปจนถึงผลิตภัณฑ์นวัตกรรมมากมาย Christmas Time Fair จัดเป็นงานที่ได้รับการยอมรับมาเป็นเวลาถึงกว่า 10 ปีให้เป็นอีเวนต์หลักที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับธุรกิจเทศกาลงานฉลองของประเทศรัสเซีย

สินค้าที่จัดแสดงประกอบไปด้วยของขวัญตกแต่งสำหรับคริสต์มาส เสื้อผ้าและเครื่องประดับ ของเล่นและเกมส์ อุปกรณ์กล้องและภาพถ่าย ระบบมัลติมีเดียและพีซี ไปจนถึงอาหาร เครื่องดื่มและอื่นๆ อีกมาก

Christmas Time Fair สร้างชื่อเสียงในระดับชาติในฐานะงานแสดงสินค้าในอันดับต้นๆ ของประเทศรัสเซีย และกำลังเติบโตพัฒนาขึ้นโดยลำดับ งานในปีนี้จะจัดระหว่างวันที่ 3-6 กันยายน 2556 โดยบริษัท Expo Park Exhibition Projects

เข้าไปชมรายละเอียดของงานได้ที่
www.christmastime.ru

Christmas Time Fair

Venue: Central House of Artists, Moscow, Russia
3 -6 September 2013

The major business marathon of the year is the preparation, which starts annually in September, for the New Year shopping season. In Russia, the International Trade Fair for Christmas and Festive Goods Industry or "Christmas Time Fair" is a venue for professionals of the Christmas trade and business to offer trade visitors traditional as well as innovative products and solutions. Held annually for the past 10 years, the exhibition has developed a reputation as the main professional event for everyone involved with the holiday industry in Russia.

Profile for exhibits include Christmas decorations, clothing & accessories, toys & gadgets, perfumes & cosmetics, watches & jewellery, music & books, decorative gifts, electronics & games, photography, PCs & multimedia systems, food & beverage and much more.

"Christmas Time Fair" has been celebrated as Russia's leading fair in this sector. And it has been developing continuously. Moscow's Christmas Time Fair is managed by Expo Park Exhibition Projects Company.

Click www.christmastime.ru for further details about the show.

งานแสดงสินค้า 'HanseLife Fair'

ณ Messe Bremen เมืองเบรอมัน ประเทศเยอรมนี

7 - 15 กันยายน 2556

HanseLife เป็นงานแสดงสินค้าที่เรียกได้ว่าใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศเยอรมนี และจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะนำความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมต่างๆ มาปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ ผู้เข้าชมงานจะได้ตื่นตาตื่นใจไปกับการแสดงสินค้าครั้งยิ่งใหญ่ที่รวมเอาผลิตภัณฑ์หลากหลายประเภทเข้าไว้ด้วยกัน รวมทั้งบริการที่เกี่ยวกับการตกแต่งบ้าน สินค้าเพื่อสุขภาพ เครื่องกีฬา เครื่องใช้ไฟฟ้า งานศิลปะหัตถกรรมชั้นเยี่ยม อาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก เครื่องไม้เครื่องมืองานประดิษฐ์และอื่นๆ อีกมาก

ตลอด 9 วันเต็มผู้จัดแสดงสินค้ากว่า 700 ราย จะนำเสนอสินค้าแก่ผู้เข้าชมกว่า 78,000 รายจากทั่วทุกมุมโลก ที่จะมาเป็นสักขีพยานและเป็นส่วนหนึ่งของงานอันยิ่งใหญ่ และจะเป็นโอกาสครั้งสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้จัดแสดงและผู้เข้าชม และส่งเสริมให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม คลิก www.hanselife.de

Entdecken · Erleben · Einkaufen

Messe Bremen 7.bis 15.September 2013

HanseLife Fair

Venue: Messe Bremen, Bremen, Germany

7 - 15 September 2013

HanseLife is poised to be the largest consumer fair in northeast Germany, with an aim to change the people's quality of life with available expertise. This is certainly the most exciting exhibition of its kind where auto expo, products and services related to home decor, health, wellness and sports, electronics, arts and crafts, food, drink and film festivals, child products, hobby, crafts and more will be displayed.

HanseLife will continue for nine long days, with 700 exhibitors drawing 78,000 visitors from various parts of the globe to become part of this largest consumer fair. Here, visitor-exhibitor interaction and networking opportunities will ensure strategic and business related collaboration for better operational outcomes.

For more information, visit www.hanselife.de

เทศกาลงานศิลปะ 'United Art Fair'

ณ Pragati Maidan กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย

14 - 17 กันยายน 2556

กลับมาอย่างยิ่งใหญ่ในปีนี้เป็น เทศกาลงานศิลปะรวมดาวของอินเดีย United Art Fair ที่นอกจากงานภาพเขียน งานปั้น และภาพถ่ายแล้วภัณฑารักษ์ยังได้เพิ่มการจัดแสดงในส่วนของการาฟิกอาร์ต ศิลปะพื้นบ้าน งานศิลปะชนเผ่า เสื้อผ้าแฟชั่น สิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ เซรามิก และผลงานทางด้านสถาปัตยกรรมมาจัดแสดงในงานอีกด้วย

ภายในงานจะจัดแสดงผลงานจากศิลปินรับเชิญชื่อดังกว่า 450 คนทั้งจากอินเดียและจากนานาประเทศ โดยแต่ละท่านจะมีผลงานมาโชว์ไม่ต่ำกว่า 3 ผลงาน United Art Fair จึงเป็นคำตอบสำหรับผู้ที่กำลังมองหางานศิลปะที่จับต้องได้ จับใจ และมีคุณค่าในแบบที่ประเมินค่าไม่ได้

UAPL และ Mooz Entertainment ซึ่งเป็นผู้ร่วมจัดงานพยายามเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความต่างเพื่อสร้างความประทับใจให้กับงานในปีนี้ โดยการเพิ่มในส่วนของการจัดเสวนา สัมมนา การแสดงต่างๆ พิธีชั้นอาร์ต และอื่นๆ อีกมากที่จะส่งผลให้ United Art Fair เป็นงานที่คนรักศิลปะตัวจริงต้องไม่พลาด

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.unitedartfair.com

United Art Fair

Venue: Pragati Maidan, New Delhi, India

14 - 17 September 2013

This annual fair promises to be much bigger and better this year. Besides paintings, sculptures and photography, curator Peter Nagy plans to include graphic art, folk and tribal art, fashion, textiles, furniture, ceramics and architecture in the fair.

Some 400 to 450 artists from India and abroad have been invited to exhibit at least three works each. This is deemed the right time for UAF to make a start as people now look for art which is more visual, sensual and more affordable, according to the curator.

The co-organizers of United Art Fair 2013 — UAPL and Mooz Entertainment — are reportedly working their best to make this year's edition a total immersion experience with art talks, seminars, live entertainment, fusion art and more.

Visit www.unitedartfair.com for more information.

“ศตวรรษ ผ้าโบราณไท” นิทรรศการผ้าโบราณ 100 ปีที่ ศ.ศ.ป.

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) จัดนิทรรศการผ้าโบราณ 100 ปี “ศตวรรษ ผ้าโบราณไท” สืบสานอนุรักษ์งานผ้าไทย เทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พร้อมเผยแพร่พระราชกรณียกิจด้านงานผ้า ตลอดจนคุณค่าของภูมิปัญญาผ้าทอไทย ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 2 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ หรือ ศ.ศ.ป. โดยมีท่านผู้หญิงจรูญจิตต์ ทีชะระ รองราชเลขาธิการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด เมื่อเร็วๆ นี้ โดยมีคุณพิมพ์พาพรรณชาญศิลป์ ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. นำทีมให้การต้อนรับ

คุณพิมพ์พาพรรณ กล่าวว่ ศ.ศ.ป. ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของผ้าทอที่มีมาตั้งแต่ในอดีต ทั้งในด้านของการใช้สอยในชีวิตประจำวัน และการถ่ายทอดให้เห็นถึงเอกลักษณ์ ความเชื่อ ความเป็นชาติพันธุ์ที่สืบทอดต่อกันมา ถือได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เป็นสมบัติอันมีค่าซึ่งควรได้รับการเก็บรักษาไว้ ผ้าบางชิ้นมีอายุหลายร้อยปี บางชิ้นเป็นผ้าที่ทรงคุณค่าเนื่องจากเป็นเครื่องแต่งกายของบุคคลชั้นสูงในสมัยต่างๆ หรือเป็นผ้าที่ใช้ในราชสำนัก เป็นต้น ประกอบกับการส่งเสริมงานศิลปาชีพทางด้านงานผ้า นับเป็นพระราชกรณียกิจที่สำคัญยิ่งของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ การจัดนิทรรศการผ้าไทยในครั้งนี้เป็นการแสดงสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และเป็นการเทิดพระเกียรติพระองค์ท่านในช่วงวาระสำคัญวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคมหาราชินี

ผ้าที่นำมาจัดแสดงนิทรรศการในครั้งนี้ เป็นผ้าที่มาจากประสบการณ์อย่างยาวนานของอาจารย์เผ่าทอง ทองเจือ ที่มีอายุมากกว่า 100-200 ปี โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ส่วนหลัก ส่วนแรกเป็นนิทรรศการพระราชกรณียกิจ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ด้านงานผ้า

ส่วนที่สอง เป็นนิทรรศการองค์ความรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการการแต่งกายในยุคสมัยรัตนโกสินทร์ และชุดไทยพระราชนิยมทั้ง 8 ชุด

ส่วนสุดท้าย เป็นส่วนสำคัญยิ่งคือการจัดแสดงผ้าโบราณในอดีตที่มีอายุกว่า 100 ปี โดยผ้าโบราณที่นำมาจัดแสดงสู่สายตาสาธารณชนในครั้งนี้ มีจำนวนกว่า 150 ชิ้น จำแนกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มแรก ผ้าราชสำนัก อาทิ ฉลองพระองค์ครุยรัชกาลที่ 5 เสื้อยศเสนาบดีครั้งรัชกาลที่ 4 เสื้อครุยของเจ้าผู้ครองนครรัฐฉาน เป็นต้น ส่วนกลุ่มที่สอง เป็นผ้าตามกลุ่มวัฒนธรรมเผ่าพันธุ์ต่างๆ เช่น กลุ่มวัฒนธรรมไทยวน กลุ่มวัฒนธรรมไทลื้อ กลุ่มวัฒนธรรมไทลื้อ กลุ่มวัฒนธรรมไทพวน ฯลฯ กลุ่มสุดท้ายเป็นผ้าโบราณจากต่างประเทศ อาทิ ผ้าจากประเทศกัมพูชา พม่า ภูฏาน เป็นต้น

ประชาชนผู้สนใจสามารถไปร่วมชื่นชมได้จนถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2556 หลังจากนั้นผ้าทั้งหมดที่นำมาจัดแสดง จะนำไปถ่ายทำประกอบการจัดทำหนังสือเพื่องานองค์ความรู้แก่ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แวะไปชมกันวันไหนก็ได้ ระหว่างเวลา 8.30 - 16.30 น. ไม่เว้นวันหยุด (ไม่เสียค่าธรรมเนียมเข้าชมใดๆ) หรือดูรายละเอียด www.sacict.net

SACICT Celebrates Her Majesty's Birthday with an Exhibition of Antique Textiles

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) recently hosted an exquisite exhibition titled "Satavarsa Pha Boran Thai" (Centuries-old Thai Textiles) in celebration of Her Majesty the Queen's 81st Birthday. Taking place at the 2nd floor auditorium of its headquarters in Bang Sai, Ayutthaya province, the event was graced by the presence of Thanpuying Charungjit Teekara, Deputy Private Secretary of Her Majesty the Queen, who officiated at the opening ceremony. She was warmly welcomed by SACICT's CEO Pimpapaan Chansilpa and her team.

The CEO stated: "We, the people at SACICT, always recognize the significant role textiles have played throughout history, both in terms of daily necessity and as cultural links. Hand-woven textiles are part of our cultural heritage which deserves proper preservation; some are antiquated and others belonged to noble classes of the different reigns. And since textile heritage has been among Her Majesty's main interests, it is most fitting to organize this antique textile exhibition in celebration of her birthday.

The grand show features three main sections – the first being Her Majesty's activities on the preservation and promotion of native textiles; second is a showcase on the evolution of traditional Thai costumes in the Early Rattanakosin Era and the Royal Patterns of Thai Dresses. The third and well demonstrated portion displays antique textiles ranging in age from 100 to 200 years old. Many of them are rare pieces from the private collection of Paothong Thongchua, an authority on Thai studies and a guru on traditional Thai textiles. Among the highlights are King Chulalongkorn's cap and gown; King Mongkut's uniform jacket, and the gown of a Shan State ruler.

Another great display shows native textiles of the many ethnic groups in this country. Equally attractive are the exhibits from Cambodia, Myanmar and Bhutan. Interested visitors are welcome to view the exhibition free of charge, daily from 8.30 a.m. - 4.30 p.m. till the end of August. For more details, just click www.sacict.net.

ศ.ศ.ป. ร่วมกับห้างอัมรินทร์ พลาซ่า จัดงาน Creative & Craft Fair 2013 ย่านใจกลางเมือง

ศ.ศ.ป. และศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ร่วมกันจัดงาน Creative & Craft Fair 2013 ขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ที่บริเวณชั้น 1 ศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ถนนราชประสงค์

การจัดงานในครั้งนี้ เกิดจากแนวความคิด “Creative & Craft Fair for Urban Lifestyle” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการสื่อสารการตลาดและช่องทางการจำหน่ายให้แก่ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมของไทย ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มพูนรายได้จากการจำหน่ายสินค้าศิลปหัตถกรรมอย่างต่อเนื่อง

ศ.ศ.ป. และศูนย์การค้าอัมรินทร์ฯ ได้ร่วมกันคัดเลือกผู้ประกอบการ 20 รายจากบรรดาสมาชิกของ ศ.ศ.ป. ที่มีศักยภาพและมีผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม โดดเด่น ตรงกับความต้องการของตลาด นำมาจัดแสดงและจำหน่ายในงานนี้อาทิ สินค้าเครื่องใช้ ของขวัญ ของชำร่วย และสินค้าตกแต่งบ้านซึ่งประดิษฐ์และตกแต่งด้วยผ้า เครื่องประดับทำมือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าขาวม้า เสื้อผ้าแฟชั่น ผ้ามัดย้อม และผ้าปักลายแรง ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าฝ้ายย้อมคราม ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากวัสดุธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์จากโครงการพัฒนาส่วนพระองค์ ร้านปั้นสุข

นอกจากนี้ ศ.ศ.ป. ยังได้นำผลิตภัณฑ์ผ้าจากโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Craft) นำมาจัดแสดงบริเวณชั้น 1 และจัดแสดงชุดผ้าฝ้ายพิมพ์ลายจากการเข้าร่วมงาน BIFF & BIL 2010 จำนวน 9 ชุด ณ บริเวณด้านหน้าจุดจำหน่าย ศ.ศ.ป. ชั้น 3 ของศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า และกิจกรรม Work Shop งานหัตถกรรมไทย อาทิ ศิลปะการพันท์ผ้าบาติก ศิลปะการทำตุ๊กตาตัวสัตว์จากผ้าฝ้ายทอมือ การห่อของขวัญด้วยผ้าฝ้าย (ฟูโรซิก) การวาดภาพลงบนกล่องไม้ และการประกวดหุ่นยนต์

ศ.ศ.ป. ยังมีกิจกรรมอื่นๆ มากมายหลายกิจกรรม ที่พร้อมจะเป็นเวทีให้ผู้ผลิตงานหัตถกรรมไทยได้ออกมาโชว์ฝีมือลายมือและสร้างสรรค์ไอเดียใหม่ๆ ให้กับวงการงานศิลป์ของไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สนใจติดตามข่าวสารของ ศ.ศ.ป. ได้ที่ www.sacict.net หรือ โทร. 035 367 054-6

SACICT and Amarin Plaza Collaborate in Creative & Craft Fair 2013

SACICT and Amarin Plaza Shopping Centre jointly organized a craft fair at its Ground Floor Hall, aimed at expanding distribution channels for local arts and crafts. The event was aptly titled "Creative & Craft Fair for Urban Lifestyle."

Participating in the exhibition/sale were some 20 entrepreneurs who had been handpicked by the organizing partners based on product quality and design. Among the merchandise offered were gifts, home décor, apparel, hand-made jewellery, ceramics, natural dyed textiles and knick-knacks.

Drawing the crowds were a list of creations from the Green Craft Project and the prototypes which had made an exciting debut at the Bangkok International Fashion Fair and Bangkok International Leather Fair 2010. Also held in parallel with the show was a series of workshops which proved to be very popular.

SACICT is ever ready to prepare a stage for entrepreneurs with potential. Follow us and find out about our interesting program at www.sacict.net or call **(+66) 35 367 045-6**.

ศ.ศ.ป. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการธุรกิจ ให้กับสมาชิกเพื่อการแข่งขันในตลาดสากล

ศ.ศ.ป. เร่งพัฒนาศักยภาพของมวลสมาชิก โดยเสริมความแข็งแกร่งเพื่อตอบโจทยุคการแข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศ การแทรกซึมของผลิตภัณฑ์ต้นทุนต่ำ การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงานไทย เตรียมพร้อมสำหรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผู้ประกอบการหัตถกรรมไทยในยุคนี้ จำเป็นต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน เสริมสร้างความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการสร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ๆ ประยุกต์ร่วมกับนวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต การบริการ โดยเฉพาะพัฒนาวิธีการบริหารจัดการธุรกิจ มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการตลาด

ศ.ศ.ป. จัดโครงการ “พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการ” อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพสมาชิก ศ.ศ.ป. และผู้ประกอบการหัตถกรรมไทย โดยมุ่งเน้นด้านพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการธุรกิจในมิติเชิงลึกเฉพาะแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์และเชิงกว้างในด้านกลยุทธ์การค้าและการขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ผ่านกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และสัมมนา (Seminar) ที่ประกอบไปด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ ข้อมูลแนวโน้มตลาด กลยุทธ์ เทคนิคและเคล็ดลับ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติการ พาทำจริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์จริง ในแต่ละหัวข้อเช่น การคำนวณต้นทุน และการตั้งราคาขาย/ หัตถกรรมสร้างสรรค์ จากงานอดีตเรก...สู่ธุรกิจร้อยล้าน/ ทรัพย์สินทางปัญญา และการออกแบบงานศิลปหัตถกรรมไทย/ เจาะลึก ถึงถิ่น เทคนิคการขายสินค้าหัตถกรรมไทย ไปยังห้างดังระดับโลก/ เทคนิคการสร้างแบรนด์ระดับชาติ (Branding) รวมไปถึงการพัฒนาช่องทางการจำหน่ายใหม่ๆ กันในหัวข้อ มาซื้อ มาขาย งาน Crafts ออนไลน์กันเถอะ/ การวางสินค้า และราคาให้โดนใจผู้ซื้อ เป็นต้น

สำหรับในปี 2557 ศ.ศ.ป. ยังคงมีกิจกรรมฝึกอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการกว่า 20 หัวข้อ ทั้งในและนอกสถานที่ลงลึกถึงระดับภูมิภาค รอรับสมาชิกเข้าร่วมได้กว่า 800 คน โดยสมาชิก ศ.ศ.ป. สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ฝ่ายส่งเสริมการค้าและบริหารการขายสายงานพัฒนาธุรกิจการค้า โทร. (035) 367 054-6

SACICT Enhances Members' Business Management Potential

SACICT has been accelerating the development of training programs to enhance the competitiveness of all its members, in order to cope with the fierce global competition. With the advent of the ASEAN Economic Community in 2015, Thai entrepreneurs have to innovate or differentiate in order to be successful.

SACICT regularly hosts “The Development of Entrepreneurs’ Business Management Potential” workshops and seminars.

Participants will learn from authorities on the market trends and information, strategies, tips and techniques, and whatever else they may need to enrich their business management skills. There are at least 20 more programs to follow this year, both in Bangkok and beyond.

Contact our business development department at **(+66) 35 367 054-6**.

แม้บางครั้งจะต้องเจ็บปวดนิ้วมือจากการจักสาน แต่ด้วยใจรักในงานทอเหลื่อง ครูภูมิปัญญาจึงผลิตผลงานแต่ละชิ้นออกมาได้อย่างงดงาม
Brass basketry may be tough on the fingers, but the master artist remains undeterred.

ครูวินัย ธรรมประทีป
Khru Vanit Thammapatheep.

เรียบเรียงจาก หนังสือครูศิลป์ของแผ่นดิน 2

ครูวินัย

ผู้สานศิลป์จากเส้นลวดทองเหลือง

เรื่องราวจากชีวิตจริงของครูวินัย ธรรมประทีป เป็นเรื่องของคนสู้ชีวิตซึ่งดูแทบจะไม่ต่างจากละครโทรทัศน์หลังข่าวที่เราติดตามชมกันเป็นประจำพร้อมทั้งต้องคอยช่วยลุ้นเอาใจช่วยกันอีกต่างหาก

กว่าที่จะมาเป็นที่รู้จักกันในฐานะ “ครูช่างหัตถกรรมทองเหลืองสาน” จังหวัดฉะเชิงเทรา ครูภูมิปัญญาไทยผู้คิดค้นงานหัตถกรรมทองเหลืองร่วมสมัยมาเผยแพร่สร้างอาชีพแก่สมาชิกในชุมชนบ้านเกิด ครูวินัยมีประสบการณ์ซ่อมหม้อและผ้าน้ำตามากมายที่พร้อมจะถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ และสร้างแรงบันดาลใจให้สู้ต่อไปเพื่อความสำเร็จในชีวิต

ยิ่งไปกว่านั้น ครูยังเป็นตัวอย่างที่ดีด้านการเป็นผู้นำที่ได้โน้มน้าวแนวพระราชดำริส “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาใช้ในการดำเนินงานของกลุ่มหัตถกรรมทองเหลืองสาน ซึ่งนอกจากจะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ดีพอที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืนแล้ว ยังสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้มากมายมหาศาล จากการที่กลุ่มหัตถกรรมฯ ได้เปิดที่ทำการให้เป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านอาชีพ ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ให้กับสาธารณชนและผู้สนใจ

“ผมภูมิใจในงานทุกชิ้นที่ทำ เพราะเครื่องจักสานทองเหลืองนี่พอทำเสร็จแล้วมันจะสวยเป็นงานงามมีคุณค่ามากเลย ผมรักงานทุกชิ้นที่ทำออกมาและอยากให้คนอื่นสืบทอดกันไปเรื่อยๆ สิ่งที่เราคิดค้นมาจะได้ไม่สูญหายไปไหน...” ครูวินัยกล่าวอย่างซัดถ้อยซัดคำ →

→ ครูวินิตย์ เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2479 ในครอบครัวชาวนาจากตำบลท่าไข่ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเป็นที่คนที่ 3 ในบรรดาพี่น้องถึง 8 คน เขาไม่ได้มีโอกาสเรียนต่อหลังจบการศึกษาระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 ในเวลาต่อมา เขาได้รับการชักชวนจากน้องเขยซึ่งเคยทำงานในโรงงานกษาปณ์มาก่อนให้ไปทำเครื่องทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานถมทองและงานลงยา

ในระยะแรกธุรกิจก็ดำเนินไปด้วยดี แต่เมื่อวัสดุโลหะหลักคือทองคำขึ้นราคา ก็หันมาใช้โลหะเงินแทน แต่ปรากฏว่าไม่เป็นที่ชื่นชอบของลูกค้า จึงเปลี่ยนไปใช้วัตถุดิบประเภททองวิทยาศาสตร์ก็ไม่ประสบความสำเร็จอีกเช่นกัน ครูจึงตัดสินใจย้ายครอบครัวมาทำงานที่โรงงานทองเหลืองในกรุงเทพมหานคร

สามปีผ่านไปพร้อมกับการปิดตัวลงของโรงงานทองเหลือง ครูวินิตย์จึงยอมหันหลังกลับบ้านและเริ่มทำงานทองเหลืองที่บ้านเกิดอย่างจริงจัง

“ด้วยประสบการณ์ทั้งในงานทองวิทยาศาสตร์และทองเหลืองจากโรงงานแห่งนั้น ผมก็มาคิดริเริ่มงานสานทองเหลืองที่บ้าน สั่งซื้อเครื่องมือและวัตถุดิบมาผลิตเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน ประเภท ถาด จาน ช้อนและส้อม ชุดกาแฟ จำพวกนี้ แล้วเอาไปเร่ขายตามร้านของที่ระลึกย่านเพชรบุรีตัดใหม่” ครูเล่า

ครูมักจะกดลงน้ำหนัก ตะกร้าและภาชนะหลากหลายมาเป็นแบบขึ้นรูปงานสานด้วยลวดทองเหลืองจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์มากมายหลายรูปแบบ ทั้งแจกัน พาน กล้องนาบบัตร กล้องกระดาษชำระ ฯลฯ

แต่การทำธุรกิจไม่ใช่ง่ายอย่างที่คิดเพราะงานสานทองเหลืองยังไม่เป็นที่นิยม เนื่องจากต้นทุนสูงทำให้ราคาสูง แถมรูปแบบก็ค่อนข้างล้าสมัย คนจึงยังคงชื่นชอบไม้ไผ่สานมากกว่า ครูเลยไปคิดใหม่และปรับปรุงจนพอขายได้แต่ก็ทำไปแบบลุ่มๆ ดอนๆ

วันหนึ่งในปี พ.ศ. 2524 เมื่อครูसानตะกร้าทองเหลืองไปเสนอร้านค้าส่งออกแถบถนนเพชรบุรีตัดใหม่อีกครั้ง แม่เจ้าของร้านจะไม่รับซื้อตะกร้าของครู แต่เนื่องจากเห็นว่าครูสามารถนำลวดทองเหลืองมาประดิษฐ์ชิ้นงานได้จึงนำกระดาษโลหะหล่อมาให้ดูแล้วบอกให้สานเป็นรูปทรงตามแบบ ครูพิจารณาอยู่เพียง 5 นาทีแล้วรีบกลับบ้านชวนภรรยาช่วยกันขึ้นรูปชิ้นงาน

กว่าจะได้รับยอมรับไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ด้วยความตั้งใจแน่วแน่กับฝีมือที่ฝึกปรือมาอย่างดี ทำให้ครูมีวันนี้
Master Craftsman Vanit Thammapatheep and the tools of his manual trade.

โดยการนำลวดทองเหลืองมาสานเป็นกระจาดแบบเดียวกับการจักตอกสานไม้ไผ่ เข้าวันรุ่งขึ้นเมื่อนำไปเสนอปรากฏว่าเป็นที่ถูกใจของเจ้าของร้านเป็นอย่างมาก นับเป็นก้าวแรกบนเส้นทางสู่ความสำเร็จและตามมาด้วยก้าวต่อๆ มาจนทุกวันนี้ที่ทั้งลูกค้าและหน่วยงานในจังหวัดต่างก็เรียกหาสินค้าใหม่ๆ จากฝีมือครูและสมาชิกในครอบครัวอย่างไม่หยุดหย่อน

“ตอนนั้นเราไม่มีทุน ต้องไปขอยืมเพื่อนมาหนึ่งหมื่นบาท ทำงานปีหนึ่งขายของได้ แล้วถึงจะมีเงินคืนเพื่อน อีกปีสองปีต่อมาก็มีเงินเก็บ 3-4 หมื่นบาท ถือว่าเป็นเงินเยอะมากสำหรับสมัยนั้น ก็รู้สึกภูมิใจกับงานจริงๆ” ครูเล่าว่าตนเองเป็นคนทำงานตลอดเวลา ทำงานตรงไหนก็นอนตรงนั้นเลย นอกจากนั้นครูยังมุ่งมั่นพัฒนารูปแบบและคุณภาพของงานอยู่เสมอ ครูมักจะทดลองนำชิ้นน้ำ ตะกร้าและภาชนะหลากหลายมาเป็นแบบขึ้นรูปงานสานด้วยลวดทองเหลืองจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์มากมายหลายรูปแบบ ทั้งแจกัน ฟาน กล้องนามบัตร กล้องกระดาษชำระ ฯลฯ

และครูวินิตย์ก็ไม่ได้พอใจที่จะหยุดอยู่เพียงแค่นี้ ครูยังได้เริ่มสร้างแม่พิมพ์จากเหล็ก สังกะสี ไม้ แก้วและปูนหล่อ เพื่อให้สามารถผลิตชิ้นงานที่มีรูปแบบมาตรฐานยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้ขยายไลน์ไปผลิตชิ้นงานที่มีรูปแบบอื่นๆ เช่น โคมไฟและถังใส่ของแบบแปลกตา ทำให้มีลูกค้าสนใจนำข่าวของเครื่องใช้รูปลักษณะแปลกๆ มาให้ครูผลิตเป็นงานสานทองเหลือง

วันแห่งความภูมิใจสูงสุดของครูวินิตย์ได้มาถึงเมื่อ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายา ได้ทรงซื้อชิ้นงานทองเหลืองสานทรงแจกันและทรงกระบอกฝีมือครูชนะไปจัดแสดงงานที่ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็ค เมืองทองธานี

หัตถกรรมทองเหลืองสานเป็นงานที่ต้องใช้ความตั้งใจ ความประณีตและความอดทนเป็นอย่างมากเนื่องจากไม่สามารถนำเครื่องจักรมาใช้ ต้องใช้มือเปล่าเรียงแต่ละเส้นของลวดทองเหลืองให้เป็นระเบียบแล้วค่อยๆ สอด ค่อยๆ สานไปตามลวดลายที่ต้องการ ช่างทุกคนจึงต้องอดทนต่อความเจ็บปวดมือและนิ้วในขณะทำงาน และเนื่องจากไม่มีใครยี่ดัดกันใน หากคำนวณมุมระหว่างเส้นนอนและเส้นยืนผิดพลาดชิ้นงานก็อาจบิดเบี้ยวผิดรูปแบบได้ ช่างจึงต้องใช้ความประณีตเต็มที

“ตอนนั้น ลูกทำกันสองคนกับป้าเค้า ใหม่ๆ สักสองชั่วโมงก็ทำได้ 5-6 ใบ เค้าทำมาแล้วเราก็ใส่ขอบ ลายเก๋ๆ มันทำลำบากนะ เส้นตักมันแข็ง พอลายแยะ ดึงมันไม่ไป มันตั้งเป็นปุ่มเป็นปมบ้าง พอป้าเค้าเซ็งงานแล้วเค้าก็ไม่เอา” ครูเล่าย้อนอดีตยามที่ตนเองกับคุณป้าสร้อยภรรยาคุยทุกข์คุยยาก สองแรงแข็งขันช่วยกันสร้างงานที่กลายเป็นภูมิปัญญาหัตถกรรมไทยร่วมสมัย

นับเป็นเวลากว่า 30 ปีที่ครูวินิตย์ได้มุ่งมั่นพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับหัตถกรรมทองเหลืองสานเพื่อเผยแพร่สู่นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน โดยการเป็นวิทยากรไปแบ่งปันประสบการณ์ในสถาบันการศึกษาต่างๆ วันนี้แม้คุณป้าสร้อยได้จากไปแล้ว แต่ครูวินิตย์ก็ยังสบายใจได้ว่าองค์ความรู้ที่ทั้งคู่ได้ร่วมกันสั่งสมมาจะไม่สูญหายไปไหน เนื่องจากยังมี ณิชากัทธ อัครอมรธรรม บุตรสาวคนโตในบรรดาสามโอรส มาทำหน้าที่ทายาทผู้สืบทอดงานศิลป์ที่จะส่งต่อเป็นมรดกล้ำค่าและภูมิปัญญาแผ่นดินสืบไป ♦

... plait blending with the
... ate set tea cup, coffee cup,
... et made form brass. Round
... reate wicker basket, bamboo
... to bamboo plait.
... t and Mrs.Sro Thamprateep.
... nce. Thry were continuously
... dom and customer need like

จากการเก็บเล็กผสมน้อยจากออร์เดอร์ของลูกค้าความพยายามของครูวณิชและภรรยาที่ได้ป็นที่ประจักษ์ออกมาเป็นผลงานมากมายหลายการใช้งาน
An amazing range of creativity in basketry.

Excerpted from "The Master Artisans of Thailand 2"

Khru Vanit Thammapatheep A Master of Brass Basketry

Khru Vanit Thammapatheep's real life struggle for success is no less colourful than the dramatic quests of the heroes and heroines in TV soap operas that we watch and cheer on night after night.

On the rugged road to fame as "Master of Brass Basketry" from Chachoengsao province, Khru (Master) Vanit has probably shed a million tears and just as much perspiration practising his art as well as convincing his customers throughout those many years. But today, the body of knowledge he has developed is well recognized as contemporary folk wisdom, which makes a good vocational base for countless community members. And Khru Vanit himself is their inspiration.

By adhering to His Majesty the King's philosophy of sufficiency economy, Master Vanit and the artisans in the Chachoengsao Brass Basketry Group have been earning a decent income to lead a good and sustainable way of life. Their workshop also serves as a learning and data-exchange centre for people interested in pursuing this occupation.

ผลงานที่ครูวินิตย์ฝากไว้ได้ถูกสานต่อโดยบุตรสาว
Khru Vanit's precious legacy is in the good hands of his daughter Nichapat.

Brassware was not so popular in the '70s due to its high price and unappealing designs.

"I am proud of all the work that I have made. Once completed, every single piece would shine beautifully. I want more and more people to learn the craft, so that it will not be lost in the passage of time," the master said.

Born in 1936 to a farming family in Tambon Tha Khai of Chachoengsao's Muang district, Khru Vanit is the third of eight siblings. Upon completing primary school, he did not have the chance to continue his studies due to the outbreak of World War Two. The post-war years saw him work in goldsmithy, upon strong persuasion from his brother-in-law who had previously worked in the Royal Mint. Initially, business was quite good, but when gold prices went up they had to switch to silver and gold plating to offset the rising material

cost. Their customers however did not favour their new merchandise so Khru Vanit and his family finally decided to quit the business and move to Bangkok to work in a brassware factory.

Three years later, that brassware factory also closed down. Khru Vanit returned to his hometown – this time for good. Together with his wife, Soi, he began making brassware from the workshop at their home.

"I decided to use my experience in gold plating and brassware crafting to create a collection of brass basketry. I eventually bought tools and raw materials for our workshop, and pretty soon started producing household items such as trays, plates, forks and spoons, as well as coffee sets. These were presented for sale to the many souvenir shops along the thriving New Petchaburi Road in Bangkok," Khru Vanit recalled.

But business was obviously not a piece of cake in the '70s. Brassware was not so popular at the time due to its high price and unappealing designs. People preferred woven bamboo, which was →

→ natural and more attractive. He tried desperately to produce new designs, but business barely picked up.

Finally, Lady Luck smiled on him in 1981... That day Khru Vanit was again showing new woven brass baskets to one import/export firm on New Petchaburi Road. The firm owner did not buy those baskets but instead showed him a moulded metal tray and asked if Khru Vanit could weave brass wire to make a container of the same shape.

The craftsman examined the tray for five minutes and immediately returned home. He and his wife spent the night weaving brass wire into the desired tray and successfully fetched a purchase order from the exporter the next morning. It was the first step to success for Khru Vanit, who went on to win a long list of regular customers from around the country. Through the following decades, and with the help of his family members in the workshop, Khru Vanit has always produced new and attractive products for his customers. And his artistic vessels have always served as containers for the special gifts presented to visiting VIPs in his home province.

"At that time we had no money to invest. I had to borrow 10,000 baht from a friend, which I repaid after one year. By the third year, though, we managed to save around 30,000-40,000 baht – quite a sum of money in those days," said Khru Vanit. "I was ever so proud of my work."

The master craftsman worked with great passion. He even slept at his workplace whenever necessary. Forever dedicated to improving his work, Khru Vanit often took to exploring and experimenting with new ideas. He developed new designs for water bowls, baskets and other containers, all made of woven brass wire. Very soon, his catalogue expanded to include a wide variety of vases, trays, name-card holders, tissue boxes, etc. →

จากเส้นสายทองเหลืองสู่งานหัตถศิลป์ชั้นเยี่ยม
From a single wire... to a work of art.

ด้วยยิบหยัดในสิ่งที่ตนรัก ครูจึงสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างต่อเนื่อง
With true love for his work, the artist is able to accomplish wonders.

ทรงดนตรีและลวดลายอันสะท้อนถึงฝีมือและความเชี่ยวชาญ
This gold basket reflects the artist's great skill.

→ But Khru Vanit wasn't one to rest on his laurels. He subsequently created iron, tin, wooden, glass and plaster moulds in order to raise the standard of his merchandise. Later, lamps and bins of different designs were produced, drawing more attention from new customers who requested him to customize the products for them.

However, none of the above-mentioned achievements was comparable to the day when HRH Crown Prince Maha Vajiralongkorn and his consort, HRH Princess Srirasmi, graciously purchased Khru Vanit's artistic brass creations which were on display at an exhibition at IMPACT Muang Thong Thani.

Brass basketry is an art that requires dedication, finesse and patience. Since the work can only be done manually, the artisans have to endure the pain in their hands and fingers as they try to weave each strand of the material into the desired form and shape. The angle of each vertical and horizontal line must also be perfectly aligned since there is no supporting structure and the product could so easily become crooked.

"In the early days of our business, whenever I worked with my wife, we could make 5-6 baskets in a day. Old patterns were intricate and hard to

Brass basketry is an art that requires dedication, finesse and patience.

make, still my wife was so strict that any item with crooked lines would usually be rejected," recalled Khru Vanit.

The creative couple worked together for over 30 years, developing an artistic legacy for later generations. Today, though his wife has passed away, Khru Vanit has not lost his passion for brass basketry. With the goal of keeping the brass basketry tradition alive, he continues to share the body of knowledge with young people by giving demonstration lectures at educational institutes. His eldest daughter, Nichapat Akkara-amorntham, meanwhile, has taken charge and now spearheads their mission through the Chachoengsao Brass Basketry Community Group, to ensure its sustainable growth well into the future. ♦

Formation over Thousand Years

It is necessary to say that such a large structure is not a simple matter of construction and assembly. It is a result of a long and complex process of weaving and weaving, which has been passed down from generation to generation. The structure is made of natural materials, which are woven together to form a strong and durable fabric. The process of weaving is a traditional craft, which has been practiced for thousands of years. The structure is a testament to the skill and patience of the weavers, who have spent countless hours and days on this craft. The structure is a work of art, which is both functional and beautiful. It is a symbol of the wisdom and life of the people who have created it.

Vine of Leaves

The structure is made of natural materials, which are woven together to form a strong and durable fabric. The process of weaving is a traditional craft, which has been practiced for thousands of years. The structure is a testament to the skill and patience of the weavers, who have spent countless hours and days on this craft. The structure is a work of art, which is both functional and beautiful. It is a symbol of the wisdom and life of the people who have created it.

Processing

The structure is made of natural materials, which are woven together to form a strong and durable fabric. The process of weaving is a traditional craft, which has been practiced for thousands of years. The structure is a testament to the skill and patience of the weavers, who have spent countless hours and days on this craft. The structure is a work of art, which is both functional and beautiful. It is a symbol of the wisdom and life of the people who have created it.

ผลงานจักสานชื่อ 'ภูมิปัญญาสัมพันธ์ชีวิต' โดย กรกต อารมย์ดี ตั้งตระหง่านโดดเด่นกลางพื้นที่หอหัตถศิลป์ฯ
'Wisdom & Life', a landmark sculpture by famous Thai designer Korakot Aromdee, graces the spacious hall.

เกศภา ศรีสวัสดิ์

ผู้จัดการฝ่ายบริหารหอนิทรรศการ

Mrs. Kesada Srisawasdi

Gallery Management Manager of SACICT

เรื่อง อ่าพันมาลา ภาพ ศิริพัชร วลัยพัชรา

เครื่องจักสาน... อัตลักษณ์ร่วมแห่งลำน้ำโขง

จากต้นกำเนิดบนผาน้ำแข็งในเทือกเขาหิมาลัย แม่น้ำโขงไหลผ่านที่ราบสูงทิเบตแถบมณฑลชิงไห่ ตลอดจนมณฑลยูนนานในจีนตอนใต้สู่ประเทศพม่า ไทย ลาว กัมพูชา และไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ที่ประเทศเวียดนาม รวมความยาวถึง 4,880 กิโลเมตร นับเป็นแม่น้ำที่มีความยาวเป็นอันดับ 7 ของเอเชียและอันดับที่ 11 ของโลก และยังเป็นที่มาของวิถีชีวิต ความเชื่อ และสายใยแห่งทัศนศิลป์อันล้ำค่างดงามที่คงอยู่มาเนิ่นนานให้ผู้คนในปัจจุบันได้ชื่นชม

หนึ่งในทัศนศิลป์อันโดดเด่นและเห็นได้ชัดในความเป็นอัตลักษณ์ร่วมของภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้แก่ “เครื่องจักสาน” งานศิลปหัตถกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ อาทิ ไม้ไผ่ หวาย กก ชลข มาสาน สอด ทอ ถัก เป็นเครื่องใช้ไม่สอย และเครื่องประดับตกแต่งที่อยู่อาศัยอย่างงดงาม

เครื่องจักสานในบริเวณลุ่มน้ำโขง โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและประเทศลาว เริ่มปรากฏชัดเจนในยุคโลหะตอนปลายเมื่อกว่า 1,000 ปีมาแล้ว โดยมีหลักฐานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักสานคือ รอยสานบนผิวภาชนะเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งโบราณคดีสมัยก่อนประวัติศาสตร์บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี รวมถึงแหล่งโบราณคดี จังหวัดลพบุรี แสดงให้เห็นว่ามนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ทำภาชนะเครื่องปั้นดินเผาโดยใช้เครื่องจักสานเป็นแม่แบบ

ข้อมูลที่มีการค้นคว้ามาแล้วนี้ได้มีการนำมาจัดแสดงในนิทรรศการ “จักสานลุ่มน้ำโขง” (Basketry of the Mekong River Basin) ณ หอทัศนศิลป์ระหว่างประเทศ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ในอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจะจัดแสดงไปจนถึงวันที่ 16 เมษายน 2557 →

โคมไฟจานบิน จากไม้ไผ่สาน
Spliced bamboo is woven into a "UFO Lamp"

→ เกศญา ศรีสวัสดิ์ ผู้จัดการฝ่ายบริหารหอศิลปกรรม
ของ ศ.ศ.ป.เปิดเผยว่า ผู้ที่จัดทำเนื้อหาให้กับนิทรรศการ
ครั้งนี้คือศาสตราจารย์วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ ภาควิชา
สำนักศิลปกรรม ราชบัณฑิตยสถานสาขาวิชาจิตรศิลป์
ผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเครื่องจักสานเป็นเอกอุ โดยใช้
เวลาในการจัดเตรียมนิทรรศการถึงครึ่งปีซึ่งผลงานที่
ออกมาก็ต้องพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าสมกับการทุ่มเท

“นิทรรศการสำคัญนี้รวบรวมเอางานจักสาน
ซึ่งสร้างสรรค์และใช้ในชีวิตประจำวันในกลุ่มประเทศ
ลุ่มน้ำโขงมาไว้อย่างสมบูรณ์ โดยทางคณะผู้จัดได้
ทำการศึกษาอย่างลึกซึ้งและเดินทางลงพื้นที่ไปยัง
ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อนำชิ้นงานต่างๆ กลับมาให้เรา
ได้ชมอย่างตื่นตาตื่นใจ หลายชิ้นในจำนวนนั้นเป็น
งานหัตถกรรมที่เราไม่ค่อยได้พบเห็นบ่อยนัก”

คุณเกศญาเล่าด้วยความภาคภูมิใจ

เธอยกตัวอย่างปิ่นโตพุกาม ซึ่งเป็นเครื่องสานทาร์ก
รวมไปถึงถาดจักสานหลากแบบขละลานตาจากนานา
ประเทศ และหมวกจักสานคละแบบ ซึ่งสร้าง

ไม่ว่าจะอยู่ในเขตแดนของประเทศใด ชาวลุ่มน้ำโขงกว่า 300 ล้านคน ล้วนให้ความเคารพต่อแม่น้ำนานาชาติสายนี้ ที่หล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนมาแต่บรรพกาล

ความประหลาดใจให้แก่ผู้ชมทั้งไทยและเทศได้ไม่น้อย
ไม่ว่าจะเป็นหมวกทรงทหารสำหรับทำประมง หมวก
ทรงกระต๊อสำหรับทำสวน หรือหมวกทรงกระดอง
เต่าสำหรับทำนา

“เราจะเห็นวัฒนธรรมร่วมระหว่างประเทศที่อยู่ใน
ลุ่มแม่น้ำโขง จะเห็นได้ชัดเลยว่าเครื่องจักสานถูกแบ่ง
เป็นสองประเภทใหญ่ๆ หนึ่งคือเครื่องมือทำมาหากิน
เช่นพวกเครื่องมือดักจับสัตว์น้ำ อีกอันหนึ่งก็คือเครื่องมือ
เครื่องใช้ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กระติบ และกล่องข้าว
ซึ่งจะเห็นชัดว่าของไทยกับลาวนี่คล้ายคลึงกันมาก
เพียงแค่มิแพทเทิร์นบางอย่างที่แตกต่างกัน” คุณเกศญา
อธิบาย →

ชิ้นงานจักสานลุ่มน้ำโขง มารวมกันไว้ที่หอศิลปวัฒนธรรม
 Exotic basketry works from around the Mekong Basin are displayed here.

ผู้เข้าชมเรียนรู้ได้จากสื่อที่เป็นภาพเคลื่อนไหวไปจนถึงชิ้นงานจริงที่จับต้องได้
 Visitors may learn from audiovisual presentations as well as tangible exhibits.

(บน) พัดใบไม้จากเวียดนาม (ขวา) หมวกของไทยหลากหลายประเภท
A Vietnamese bamboo fan (top) and a variety of Thai hats (right)
are among the items on display

→ ไม่ว่าจะอยู่ในเขตแดนของประเทศใด ชาวลุ่มน้ำโขงกว่า 300 ล้านคนล้วนให้ความเคารพต่อแม่น้ำนานาชาติสายนี้ที่หล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนมาแต่บรรพกาล ดินแดนลุ่มน้ำโขงมีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก ทำให้การเกษตรและประมงเป็นอาชีพร่วมที่สำคัญของประชากรในแถบนี้ วิถีชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่สองฝั่งแม่น้ำผูกพันด้วยสายใยทางวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะ ดนตรี ค่านิยม ฯลฯ และมีหลายๆความเชื่อเกี่ยวกับแม่น้ำนี้ร่วมกัน เช่น เรื่องพญานาคลุ่มน้ำโขง หรือการที่ผู้ที่มีอาชีพประมงน้ำจืดต้องเซ่นไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สิงสถิตอยู่ในแม่น้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยามที่จะไปจับปลาบึก ปลาน้ำจืดขนาดใหญ่ที่สุดที่กำลังจะสูญพันธุ์

ทุกประเทศบนสายน้ำนี้ต่างมีเครื่องจักสานที่เป็นเครื่องจับ ดัก ขัง สัตว์น้ำ ทั้งแบบขนาดเล็กที่ใช้ในน้ำตื้น เช่น ไซ ตุ่ม ลอบ และที่ใช้จับสัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่ในแม่น้ำโขง อาทิ กระชัง ข้องโบ้ ข้องลอยหรือตุ้มปลาตอน ในส่วนของเครื่องจักสานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ก็มีภาชนะสำหรับใส่ข้าวเหนียวหนึ่งที่เรียกว่า ก่องเข้า และกระติบเข้า นอกนั้นยังมี ตะกร้า ซึ่งภาษาถิ่นอีสานและลาวเรียก “กะต๋่า” หรือ “กะต๋า” ส่วนอาคารบ้านเรือนของคนในแถบลุ่มน้ำโขงยังมีจุดร่วมกันคือประกอบด้วยเครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่และหวาย โดยเฉพาะเรือนพักที่เรียกว่าเครื่องผูกซึ่งสร้างด้วยไม้ไผ่เป็นหลัก

ผู้เข้าชมนิทรรศการยังจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำเครื่องจักสานของมนุษย์ที่เริ่มต้นจากการใช้พืชประเภทเถา เช่นเถาวัลย์ หรือใบไม้ที่มีลักษณะเป็นเส้นอย่างใบมะพร้าวมาสานขัดกันอย่างง่าย ๆ จนกระทั่งถึงยุคที่มนุษย์รู้จักแปรรูป จึงมีการนำวัสดุดิบต่างๆ มาทำเป็นเส้นเล็กๆ เช่น นำไม้ไผ่มาจักเป็นดอก จักหวายเป็นเส้น ฉีกใบไม้เป็นริ้วๆ หรือนำต้นกระจูดมาทุบให้แบน เป็นต้น สันนิษฐานเชื่อมโยงได้ว่าในยุคที่มีการทำเครื่องจักสานนั้น มนุษย์ผลิตเครื่องมือเช่น มีด พร้า ขวาน ได้แล้ว จึงนำมาจัก เหลา วัสดุดิบต่างๆ ได้

จากที่นิทรรศการนำพาผู้ชมไปท่องอาณาจักรของประเทศเพื่อนบ้านผ่านงานจักสานได้อย่างสนุกสนานแล้วยังพาเรากลับมามองจุดที่ตั้งเป็นที่ตั้งของหอหัตถศิลป์ฯ นั่นคือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไชนโถงกลางของหอแสดงงานมีการจัดแสดงปลาตะเพียนแขวนและไซ (เครื่องมือดักปลา) ชิ้นใหญ่ ซึ่งเป็นผลงานจักสานอันมีเรื่องราวเบื้องหลังทั้งยังเป็นงานหัตถกรรมชิ้นชื่อของจังหวัดพระนครศรีอยุธยางดงามสะกดตา โดยกรุงเก่านี้เป็นแหล่งผลิตปลาตะเพียนโบราณที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ส่วนไซเอง ก็พ้องกับคำว่า “บางไทร” ซึ่งมีบางตำนานเล่าขานว่าคนกรุงเก่าแถบนี้นิยมใช้ไซดักปลาหาเลี้ยงชีพ →

→ นอกจากงานจักสานที่มีเรื่องราวผูกพันกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว นิทรรศการยังบอกเล่าถึงเครื่องจักสานอันมีเอกลักษณ์เฉพาะของภาคเหนือ อาทิ ชันโตก ลังถึง ก๋วย ซ้าหวด ก่องข้าว กระติบข้าว แอบข้าว หรือเปียด ตลอดจนเครื่องจักสานภาคกลาง และภาคอีสาน และที่ขาดไม่ได้คือเครื่องจักสานที่ใช้ในการทอผ้า เช่น กระเปียดปั่นฝ้าย กระดั่งเลี้ยงไหม จ่อเลี้ยงไหม ไปจนถึงเครื่องจักสานที่เกี่ยวข้องกับขนบประเพณีอย่างเบ็งหมากสำหรับใส่ดอกไม้และเครื่องบูชา ส่วนในภาคใต้ มีทั้งเครื่องมือจักสัตว์น้ำต่างๆ อย่าง เซงเลง ไชทเน เครื่องใช้ในครัวเรือนอย่างเฉอบบาย ไตรระ และหมาดักน้ำ

ผู้ชมจะเห็นถึงความหลากหลายของวัสดุธรรมชาติที่นำมาใช้ เนื่องจากในการสร้างสรรค์เครื่องจักสานอันมีลักษณะเฉพาะบางชนิดย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่มีอยู่เฉพาะในบางท้องถิ่นเท่านั้น เช่น เครื่องจักสานกระจูด ทำกันมากในจังหวัดพัทลุง สงขลา และปัตตานี เครื่องจักสานที่ทำจากใบลำเจียกหรือปাহัน เตย ใบตาล ต้นคล้า ใบจาก กาบหลาวโอน ก็มีมากในภาคใต้เช่นกัน งานจักสานอีกชนิดของภาคใต้ที่โดดเด่นในเรื่องของวัสดุที่มีมากในจังหวัดนครศรีธรรมราช ก็คือเครื่องจักสานย่านลิเภา

ย่านลิเภาคือหนึ่งในงานหัตถกรรมอันมีค่าของไทยที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ทรงให้การสนับสนุนจนปัจจุบันผู้คนได้กลับมาสนใจย่านลิเภาอีกครั้ง และเป็นไปอย่างกว้างขวาง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงพระดำริไว้ว่า หัตถศิลป์ย่านลิเภาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งบรรพชนไทยได้สร้างสรรค์ขึ้นไว้ น่าเสียดายที่จะปล่อยให้สูญหาย และด้วยความประณีตในตัวเครื่องจักสานย่านลิเภา นั้น ทรงเชื่อว่า จะสามารถพัฒนาเป็นอาชีพเสริมให้แก่ราษฎรในแถบที่มีพืชพันธุ์ย่านลิเภาขึ้นได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดหาผู้ที่มีความรู้ในด้านนี้ถ่ายทอดวิชาความรู้แก่สมาชิกของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จนสามารถก่อให้เกิดอาชีพอันมั่นคง สร้างชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่พสกนิกรสมดังพระราชปณิธาน

ภายในนิทรรศการได้นำกระเป๋าย่านลิเภาใบสวย มาจัดแสดงเป็นขวัญตา รวมทั้งยังได้รวบรวมงานจักสานจิ๋วเป็นย่านลิเภามาจัดแสดงไว้อย่างน่าสนใจอีกด้วย

คุณเกศมา อธิบายว่า เครื่องจักสานเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์หลักของ ศ.ศ.ป.นอกเหนือจาก เครื่องปั้นดินเผา เครื่องทองเครื่องเงิน และงานผ้าไหม-ผ้าฝ้าย โดยเป็นประเภทผลิตภัณฑ์ที่มีมาจากพระราชปณิธานของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ ที่ต้องการจะสร้างอาชีพเสริมให้แก่ราษฎร ให้มีรายได้เลี้ยงครอบครัว ไม่ทิ้งถิ่นฐานของตนเองไปทำงานในเมืองใหญ่ และให้ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในแต่ละท้องถิ่น

“หอหัตถศิลป์ระหว่างประเทศของ ศ.ศ.ป. ไม่ได้เน้นเฉพาะงานของศิลปาชีพเพียงอย่างเดียว หากแต่มุ่งส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมจากทั่วโลก ที่เราเลือกจัดกิจกรรมของกลุ่มน้ำโขงก็เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองโอกาสที่เรากำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 วัฒนธรรมกลุ่มน้ำโขงเป็นวัฒนธรรมร่วมของประเทศในแถบนี้ และงานจักสานก็นับเป็นหัตถกรรมที่เก่าแก่ของมนุษย์มาร่วมกว่าพันปีแล้ว”

คุณเกศมาย้ำว่า เธอและทุกคนที่ ศ.ศ.ป. ภูมิใจที่ได้สืบทอด นำความรู้หัตถศิลป์มาไว้ในหอ นิทรรศการฯ การได้ทำนิทรรศการเราก็ได้ความรู้เพิ่มไปด้วย ที่สำคัญอยากให้เด็กและเยาวชนของไทยซึ่งปัจจุบันก็ยิ่งห่างไกลเรื่องศิลปหัตถกรรมและเรื่องความเป็นไทยไปมากแล้ว ให้กลับมาสนใจในเรื่องนี้ “จะเห็นได้ว่าเวลาเราจัดนิทรรศการใดๆ เราก็จะจัดเวิร์กช็อปควบคู่กันไปด้วยเพื่อให้ความรู้สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น ตอนเปิดนิทรรศการจักสานกลุ่มน้ำโขงก็มีการเวิร์กช็อปสานปลาตะเพียน สานตะกร้า ปั้นดินตุ๊กตาชาววัง ซึ่งก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก”

นิทรรศการที่ครบเครื่องเรื่องเครื่องจักสานอย่างเช่นนิทรรศการในครั้งนี้ นับว่าหาดูได้ยากยิ่ง อยู่ลิ้มแวะไปสัมผัสความงดงามและความตั้งใจของผู้จัดทำที่ทุ่มเทจัดแสดงอย่างเต็มที่ทั้งในรูปแบบและเนื้อหาสาระ เปิดให้ชมทุกวันไปจนถึงวันที่ 16 เมษายน ในปีหน้า ✦

นิทรรศการ จักสานลุ่มน้ำโขง

(Basketry of the Mekong River Basin)

จัดแสดงจนถึงวันที่ 16 เมษายน 2557 ที่หอหัตถศิลป์ระหว่างประเทศ

ชั้น 2 อาคารพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เปิด 8.00 น. - 17.00 น. ทุกวัน

โทร.035-367-054-9 ต่อ 1386, 1381 www.sacict.net

(บนซ้าย) ตะกร้าไม้ไผ่ของไทย (บนขวา) โคมไฟทอตาทำจากไม้ไผ่ ผลงานของไทยเช่นกัน
 Supplied by nature, transformed by man: from hats, fans and food baskets, to a cleverly woven Buddha image.

ผลงานที่ตั้งตระหง่านโดดเด่นใจกลางหอหัตถศิลป์ฯ ชื่อ "ภูมิปัญญาสัมพันธ์ชีวิต" โดย ศิลปิน กรกต อารมย์ดี
A gigantic work of art modelled on a fish trap, occupies pride of place.

Cecetry
Thailand

กัมพูชา
Cambodia

รายละเอียดของโคมไฟจันทน์ สานด้วยไม้ไผ่
Intricate details of a bamboo chandelier.

Story Amphanmala Photos Sirapat Valaiphatchra

Down the River in a Basket: Mekong's Common Cultural Identity

Originating in the Himalayas, the Mekong River cuts across the Tibetan Plateau and into southern China's Yunnan province, then snakes its way through Myanmar, Thailand, Laos and Cambodia before reaching Vietnam, where it flows into the South China Sea. An international waterway, the Mekong spans a total distance of 4,880 kilometres, making it Asia's seventh and the world's 11th longest river.

Here is a cradle of civilization, the source of faith and beliefs, and an "interchange line" of creative crafts. One such craft of common identity along the Mekong Region is basketry, in which natural raw materials like bamboo, jute, reeds and rattan are interlaced, entwined and woven to make things of beauty for the home and for the riverine people's daily use.

Basketry along the Mekong, especially in northeastern Thailand and Laos, made a strong appearance around the end of the metal era. Traces of weaving patterns on the surfaces of pre-historic potshards found in excavations at Ban Chiang in Udon Thani province, and archaeological ruins in Lop Buri province, meanwhile, indicate that humans in the prehistoric era also made pottery using basketry as models. →

→ Inviting us to further explore the eons-old craft traditions of this expansive region is an exhibition titled “Basketry of the Mekong River Basin”. Being held at the International Craft Gallery of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand or SACICT, in Bang Sai district of Ayutthaya province, this eye-opening display will run till April 16, 2014.

According to Mrs. Kesada Srisawasdi , who manages SACICT’s International Craft Gallery, the concept of “Basketry of the Mekong River Basin” was chosen to celebrate the advent of the ASEAN Economic Community in 2015. “The Mekong River represents a common cultural identity of the region and basketry is also recognized as an ancient craft.”

Khun Kesada adds that this colourful exhibition is a well-researched work of Professor Viboon Leesuwat, an associate fellow (Fine Arts) of the Royal Institute of Thailand, who also happens to be an expert on basketry. The curator took over six months to prepare and the result is simply exhilarating.

“This exciting exhibition is a comprehensive collection of basketry, mainly the equipment and tools necessary for the people’s livelihood, containers of diverse nature and decorative items for the household. Through our team’s dedication we managed to bring many rare pieces for our grand display, including one of Myanmar’s most sought-after food containers and, surprisingly, a wide variety of hats and headwear from Thailand’s fishing and farming communities,” she says, referring to the lacquered Burmese binto and trays, as well as the Thai military-styled hat for fishermen, the wok-shaped hat for gardeners and the turtle-shell hat for farmers. →

ไม่ว่าจะเป็นปลาตะเพียนสาน ปลาช่อน หรือหมวกรูปทรงอันมีเอกลักษณ์
ล้วนเป็นสื่อสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ของคนลุ่มน้ำโขงได้เป็นอย่างดี
With mobile fish hangings and unique hats,
basketry traces the cultural bonds of people thriving in the Mekong River Basin.

พิพิธภัณฑ์จัดแสดงได้อย่างน่าสนใจ และครบถ้วนครอบคลุมในเรื่องเครื่องจักสาน
Nicely presented...a complete exhibition of Mekong basketry.

เครื่องจักสานเป็นงานที่สร้างสรรค์ออกมาได้หลากหลาย ใช้งานได้สารพัดในชีวิตประจำวัน
From mobile hangings of decorative fish, to hats, mats,
food containers and string baskets...man's creativity knows no bounds.

→ “We can see common cultural links among the countries along both banks of the Mekong and realize that basketry has simply been divided into two main categories – those used in making a living such as fish traps, and those used in the household such as *kratib* or container for sticky rice. Notably, the Thai and Lao peoples share a great many similarities. They differ only in minor pattern details,” Khun Kesada remarks.

The 300 million people who populate the Mekong River Basin all respect the river for its life-sustaining bounty. Since time immemorial, the Mekong has nourished human life with its fertile waters for agriculture and fisheries. Bound by cultural ties, the folk in these communities share the same values and beliefs. They even worship the same holy spirits when travelling or fishing, especially when hunting the giant catfish called Pla Buek, which can be found only in this majestic river.

As visitors will note at the exhibition, there are chiefly two kinds of fish traps commonly used in the Mekong region: one for catching smaller fish in the shallows, namely, *sai*, *tum* and *lob* fish traps; and the other for deeper waters such as the *krachang*, *khong bo*, *khong loi* and *tum pla yon* fish traps. Another common thread concerns the knots,

Since time immemorial,
the Mekong has nourished
human life with its fertile waters

bends and hitches – a skill which the Mekong people have honed to an art which they practice with bamboo in making their homes.

The exhibition has been designed to educate visitors about how Man started making basketry by casually weaving plant vines such as wicker, and leaves such as the coconut frond, to create simple containers in which to store food. Evolving from there, people learned to process raw materials and turn them into small strips, such as cutting bamboo and rattan or tearing leaves into strips or smashing sedge into flat twine. It can be assumed that during the period when basketry first evolved, Man already knew how to make knives, machetes and axes. They used those tools to cut raw materials and were able to weave baskets in various forms and shapes.

Moving on from neighbouring countries in the Mekong Basin, the exhibition leads us to Ayutthaya, where we find the oversized *sai* fishing tools and the famous Pla Tapian fish-shaped mobile. The thematic display here symbolizes the province: the word “*sai*” which denotes the popular fishing gear, is incidentally a pun on Bang Sai, the very location of SACICT.

Also colourfully presented is the story of basketry from Thailand’s northern region. Like those from the Central Plains, these items are made from various raw materials such as palm frond and bamboo, which are easy to find. These natural materials can withstand tropical heat, are resistant to humidity and become resilient when soaked in water. Bamboo is the favoured material for agricultural tools, fish traps and the looms on which silk is woven. Southern Thailand, on the other hand, has its own version of basketry, using locally thriving raw materials such as the *yan lipao* climbing fern in Nakhon Si Thammarat, and sedge which is found mostly in Phatthalung, Songkhla and Pattani provinces. →

(บนซ้าย) ปิ่นโตพุกาม เครื่องเงินจากจกสถานไม้ไฟ
(บนขวา) โคมไฟเม่นทำจากหวาย

Clockwise from top left: The astounding Burmese binto food container, a cluster decorative hanging, a stylish basket, and neatly woven trays.

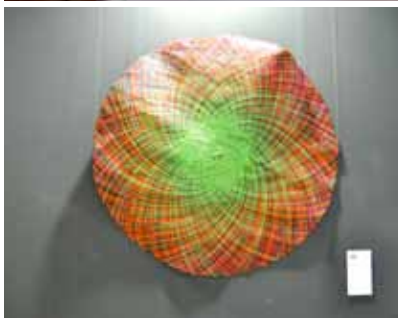
Thousands of baskets are interlaced together. Basketry is especially in the metal era, which is significant evidence on the surface of sources during pre-Udon Thani Province. This in metal era made pottery

Vine o

In making baskets plants that were or leaves in a shape leaves, and then containers where inside. The material or panel format for and then finally a delicate pattern

Process

When mankind learned and turn them into or rattan or teak sedge into flat twigs in various shapes. It can be assumed that was firstly made with knives, machetes or to cut raw material in various forms such as bamboo, straw, bamboo

(บนซ้าย) เสื่อไทยทำจากกระเจต (บนขวา) หมวกทรงกรทหากร ไบจาก สำหรับทำประมง
Artful basketry from the Mekong's riverine dwellers.

→ Decades ago, Her Majesty the Queen commented that *yan lipao* weaving constituted a cultural heritage passed down by our ancestors and, as such, was a craft tradition highly deserving of serious preservation efforts. She was completely confident (and has since been proven so right) that handicrafts made of this climbing fern could become a stable source of income for the people. By instructing master weavers to teach the villagers this art form, Her Majesty succeeded in breathing new life into this artistic discipline. Ladies' vanity bags made of *yan lipao* which are on display at the exhibition are ample testimony to how this art form has brought a better quality of life to a great number of Thai people.

Khun Kesada explains that basketry is among SACICT's major product lines, the others being pottery, silverware, gold ornaments, silk and cotton. It has always been Her Majesty's unflinching determination to promote supplementary occupations for people in the rural

communities using locally available raw materials, so that they would not have to leave their homes and families to eke out a meagre existence in the crowded cities.

"We are always very proud to present this knowledge to the public, through the workshops which we conduct in parallel with our exhibitions. Likewise, those perusing the 'Basketry of the Mekong River Basin' are heartily invited to learn how to make a fish mobile, to weave baskets, as well as make doll miniatures," says Ms Kesada, adding that, as always, she and her fellow officers at SACICT are very proud to play their part in offering people something new to learn, as this contributes to educating the younger generations of Thailand in the ways of their wise forebears. ✧

Basketry of the Mekong River Basin Exhibition

Show period: Today till April 16, 2014

Open daily from 8 a.m. to 5 p.m.

International Craft Gallery, Phra Mingmangala Building, 2nd Floor
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
(Public Organization)

Bang Sai district, Phra Nakhon Sri Ayutthaya

Tel.035-367-054-9 ext. 1386, 1381 www.sacict.net

จากบรรพบุรุษสายเดียวกัน แต่วันนี้เครื่องปั้นดินเผา "บ้านมอญ" พัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ของตนเองจนแตกต่างไปจากเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด
While sharing common roots, pottery from Nakhon Sawan has its own identity.

เรื่อง ภูมิ พนงร ภาพ เอื้อเฟื้อโดยร้านอาเพย เครื่องปั้นดินเผา

เที่ยวชมเครื่องปั้นดินเผา “บ้านมอญ” นครสวรรค์

งานศิลปหัตถกรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษมาหลายศตวรรษได้กลายเป็นสินค้าหลากหลายที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและนานาชาติแวะเยี่ยมเยือนแต่ละชุมชน สามารถสร้างรายได้ในครัวเรือน ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไทย

ที่จังหวัดนครสวรรค์ มีแหล่งเครื่องปั้นดินเผาหลากดีไซน์ที่พัฒนามาจากการทำโอ่งดินเผาอันลือชื่อของชาวมอญ ด้วยฝีมือเชิงหัตถศิลป์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ บวกกับความคิดค้นสร้างสรรค์ลวดลายใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาชื่อ “บ้านมอญ” ในตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมืองนครสวรรค์ กลายเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่ยาวนานใจ ที่รอผู้คนให้ไปสัมผัสทั้งบรรยากาศของความเป็นชนชาวมอญ และไปเรียนรู้กรรมวิธีการทำหัตถกรรมอย่างใกล้ชิดกับชาวบ้านผู้มากฝีมือ

บ้านมอญนี้มองเห็นได้ง่ายจากริมทางของถนนหลวงเส้นทางถนนนครสวรรค์ — บ้านแก่ง โดยการสังเกตดูบรรดาเครื่องปั้นดินเผามากมายที่เรียงรายอยู่ข้างทางยาวหลายกิโลเมตร เชิญชวนให้เข้าไปซื้อหาติดไม้ติดมือไปเป็นของฝากของขวัญ แต่ที่เยี่ยมไปกว่านั้นคือ ที่นี่ได้มีการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในรูปแบบหมู่บ้านโอท็อปมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ สร้างพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาบ้านมอญ ไปจนถึงการอบรมความรู้ให้ผู้สนใจ จนในปัจจุบันสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากมายมหาศาล

หากท่านเลือกที่จะเดินทางมาพักผ่อน มีรีสอร์ทให้บริการอยู่ห่างออกไปจากแหล่งทำเครื่องปั้นดินเผาราว 5-6 กิโลเมตร เช้าตรู่ของที่นี่จะเริ่มต้นด้วยการตักบาตร ช่วงสายสามารถเยี่ยมชมการผลิตเครื่องปั้นดินเผาทุกขั้นตอน ทั้งกระบวนการผลิตแบบโบราณที่ปั้นด้วยแป้นหมุนมือ และเผาด้วยเตาโบราณ หรือกรรมวิธีผลิตสมัยใหม่ โดยนักท่องเที่ยวจะได้ลงมือปั้นเองกับมือเลยทีเดียว

ดินเหนียวซึ่งเป็นวัสดุสำคัญในการทำเครื่องปั้นดินเผาจะมาจากบึงบ้านแก่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้าน แล้วนำมาหมักประมาณ 6-7 วัน จากนั้นจะทำการนวดดิน โดยนำดินเหนียว 3 ส่วนต่อทราย 1 ส่วนเข้าเครื่องนวด สำหรับทรายนั้นเขาก็นำมาจากท่าทรายของจังหวัดนั่นเอง โดยดูชั้นจากลำน้ำปิงใกล้ๆ หมู่บ้าน และจึงถึงกระบวนการขึ้นรูป โดยชาวบ้านจะใช้มือรีดดินเพื่อขึ้นรูปเป็นภาชนะตามที่ต้องการ จากนั้นจึงตกแต่งลวดลายตามชอบภาชนะจะนสวยงาม เมื่อขึ้นรูปเรียบร้อยแล้วจะทิ้งไว้ในร่มประมาณ 3 วันเพื่อให้ดินแห้งพอดิบ จากนั้นจึงนำเข้าเตาเผา ส่วนเชื้อเพลิงก็นิยมใช้ไม้ไผ่ที่หาได้ง่ายในละแวกใกล้เคียง

นอกจากฝีมือเชิงช่างที่เปี่ยมเอกลักษณ์แล้ว จุดเด่นของเครื่องปั้นดินเผาบ้านมอญก็อยู่ที่การใช้ดินเหนียวคุณภาพสูงนี้เอง เพราะเผาแล้วเนื้อดินจะไม่แตก จึงไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่เครื่องปั้นดินเผาบ้านมอญนั้นได้รับคัดสรรเป็นสินค้าโอท็อป 5 ดาว เป็นการการันตีคุณภาพ

นอกจากจะเต็มอิ่มกับการได้เรียนรู้กรรมวิธีการทำเครื่องปั้นดินเผาแบบฉบับชาวมอญแล้ว ที่นี่ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ให้เราได้เพลิดเพลินมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการไปเที่ยว “วัดเขาดิน” ที่มีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมาประทับค้างแรมเมื่อครั้งเสด็จประพาสต้น หรืออาจเลือกไปเที่ยวดู “บึงเขาดิน” ซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบสำหรับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา และนักท่องเที่ยวสามารถลงเล่นน้ำในบึงได้ตามสบาย และหากเราเลือกจะไปเยือนหมู่บ้านในช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ เราก็จะโชคดีเพราะชาวบ้านในชุมชนจะพากันจัดเต็มแต่งตัวชุดมอญย้อนอดีตมาให้ชมกันด้วย

นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมกระบวนการผลิตได้ทุกขั้นตอน
Clay from the marshes is stacked like logs after being prepared, ready to be moulded by the potter into pots and vases.

เหตุที่บ้านแก่งมีชุมชนชาวมอญมาอาศัยอยู่ก็ เพราะเมื่อราว 200 ปีก่อนชาวมอญผู้มีความเชี่ยวชาญ ด้านการปั้นโอ่งดินเผาจำนวน 4 ตระกูล ได้แก่ครอบครัว “เลียงสุข” “ช่างปั้น” “เรื่องบุญ” และ “แก้วสุทธิ” ได้ล่อง เรืออพยพมาจาก อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี เมื่อมาถึง บริเวณนี้ และได้ล่องนำดินเหนียวจากบริเวณบึงในตำบล บ้านแก่งมาทดลองปั้นและเผา ปรากฏว่าได้เครื่องดิน เผาคุณภาพดี จึงลงหลักปักฐานอาศัยทำเลนี้ประกอบ อาชีพเรื่อยมาจนทุกวันนี้

ปัจจุบันเมื่อเดินทางไปถึงยังบ้านแก่งแล้วเรา สามารถไปถามหาคนนามสกุลเหล่านี้ได้เลย เพราะเขายังคงสืบทอดผลงานของบรรพบุรุษกันอยู่พร้อมหน้า ส่วนบ้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่คนในตระกูลนี้ก็ทำอาชีพ เครื่องปั้นดินเผาได้อย่างดีไม่แพ้กัน เนื่องจากประชากร ที่นี้ต่างก็ประกอบอาชีพเครื่องปั้นดินเผาเป็นอาชีพ หลัก ปัจจุบันมีผู้ผลิตทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก รวมกว่า 70 รายด้วยกัน

คุณวีระชาติ ทาทิพย์ รองผู้ใหญ่บ้านและเจ้าของ ร้านอาเพย เครื่องปั้นดินเผา ผู้สืบทอดการทำ เครื่องปั้นดินเผาตามแบบฉบับบ้านมอญมาจากคุณแม่ (คุณแม่นามสกุล “เลียงสุข”) เล่าว่า เขาสืบทอดงาน ดังกล่าวมาเป็นรุ่นที่ 4 แล้ว ได้เห็นทุกวัน ได้หยิบจับ ซึมซับ การทำเครื่องปั้นดินเผามาตั้งแต่เด็ก และสามารถสร้างสรรค์งานได้แบบมีอาชีพเมื่ออายุราว 14-15 ปี เขาเล่าว่าในรุ่นแรกๆ ของบรรพบุรุษเป็นการ ทำโอ่งและทำเพื่อใช้กันในครัวเรือน เมื่อลูกหลานแยก ออกไปมีครอบครัวก็ออกไปทำโอ่งเองบ้าง จนกระจาย เป็นหลายบ้านและขยายขยายเป็นอาชีพ จากโอ่งเป็นอีก หลายผลิตภัณฑ์ ทั้งกระถางต้นไม้ อ่างบัว และอื่นๆ ซึ่ง ปัจจุบันโรงแรมหลายแห่งนิยมสั่งไปตกแต่งอยู่เสมอ

หมู่บ้านมอญตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 ตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในเขตอำเภอเมือง

ห่างจากตัวเมืองนครสวรรค์ประมาณ 16 กิโลเมตร ติดกับ อำเภอเก้าเลี้ยว เดินทางไม่ยาก ร้านที่จำหน่ายงาน เครื่องปั้นดินเผาแบบฉบับชาวมอญมีมากมาย นอกจาก ร้านอาเพย เครื่องปั้นดินเผาแล้ว ยังมีร้านมาลี ร้านประยูรท์ ร้านอนันท์ ร้านเป่า ร้านประสพาท ร้านกลิ่น ร้านโดน ร้านมาลัย ฯลฯ ใครๆ ที่แวะมาก็สามารถเลือก ชมเลือกซ้อปกกันได้ตามสบาย

ประเทศไทยเต็มไปด้วยเสน่ห์ให้สัมผัสได้ใน ทุกตารางนิ้ว เพราะเมืองไทยเต็มไปด้วยวิถีชุมชนที่ หลากหลายและลึ่วงดงามน่าสนใจ ฉบับหน้า...

เราจะพาท่านไปสัมผัสวิถีชีวิตดั้งเดิมในแบบฉบับของ ชาวมอญคนลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการที่มา พร้อมกันมาตรฐานโฮม สเตย์ ซึ่งมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และได้รับการสนับสนุน จากกรมการท่องเที่ยว จนกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว แบบผสมผสานเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของไทย

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬาได้มุ่งมั่นพัฒนามาตรฐานต่างๆ ของธุรกิจบริการ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยมาอย่างต่อเนื่อง ท่านสามารถตรวจสอบรายชื่อองค์กรและผู้ให้บริการที่มี มาตรฐานนำเชื่อถือได้ในเว็บไซต์ของสำนักทะเบียน ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ www.tourismcentre.go.th และเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว www.tourism.go.th หรือจะสอบถามที่ Call Centre 02 401 1111 ของกรมฯ ได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย และเป็นธรรม ♦

ที่ร้านอาเฟย์ เครื่องปั้นดินเผา สร้างสรรค์งานที่แตกต่าง มีความเป็นร่วมสมัย
Creative works at Ah Fei Pottery.

Story Poom Panejorn Photos Courtesy of Ah Fei Pottery

Heavenly Haven for Pots of Mon(ey)

Centuries-old folk wisdom still rings the tills across rural Thailand, such as in Nakhon Sawan province where villagers' lives have improved vastly, thanks to the revenue generated by an ancient craft adapted to suit modern tastes. In short, the merchandise these village folk produce has been attracting tourists from all corners of the globe.

In this Central Plains province whose name means heaven, is located the village of Ban Mon (House of Mon), an ethnic community which produces wonderful pottery of diverse designs developed from the widely acclaimed Mon terra cotta. Situated on the west bank of the River Ping in Ban Kaeng sub-district and just 16 kilometres north of the Nakhon Sawan provincial capital, this village has become a charming destination for city folk keen to experience the uncontaminated atmosphere of genuine ethnic Mon, to experience first-hand from “real deal” villagers the exotic procedures involved in creating artifacts of great beauty from simple clay.

Getting there is easy. One leaves downtown Nakhon Sawan via Road 1182. Soon, a kilometre-long span of roadside pottery shops lets you know you have arrived at Ban Mon. The village’s induction in 2005 as an OTOP (one tambon one product) destination has turned the place into an important landmark on the cultural tourism map. The village not only boasts a beautiful landscape but also has a new museum of ethnic Mon pottery, as well as a workshop where tourists can try their hand at the potter’s wheel.

If you fancy a light adventure, check in for a home stay as accommodation is no problem. There are more than 10 homestay-style guest houses a few kilometres away costing only a few hundred baht a night per person. Here the day starts with an early morning almsgiving to monks, and then the real work commences: you may observe every bit of the elaborate procedures involved in pottery-making; where an ancient, manually operated potter’s wheel and kiln sit alongside modern equipment such as electric wheel and automatically-operated kiln. Tourists are encouraged to try every procedure, making the experience unforgettable.

Here, clay is the most important raw material. The most suitable clay comes from the nearby Ban Kaeng marsh. Hauled from the marshes, the clay is left to soak in water for up to a week. Then comes the “massage.” In a clay conditioner, the soaked clay is mixed at a ratio of 1:3 with sand brought from the Ping River. Now comes the most important part in making pottery, when one has to manually shape the “massaged and conditioned” clay. After shaping, the transformed clay is left to sit in the shade for up to three days, allowing it to dry and harden naturally. It is then placed in a kiln and fired for several hours. The kiln uses locally grown bamboo as fuel. →

นอกจากโถซึ่งเป็นต้นตำรับของเครื่องปั้นดินเผาบ้านมอญแล้ว ปัจจุบันผู้ผลิตยังพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ขึ้นจนกลายเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น A veritable treasure trove of pots, jars and vases in all shapes and sizes can be found at Ban Mon.

→ The distinctive feature of Ban Mon pottery is the use of high-quality clay that does not crack when exposed to the heat inside the burning kiln. Ban Mon's merchandise comes with a five-star OTOP label, which acts as a guarantee of the product's excellence.

Besides touring the pottery-making village, there are many other things to see and do, such as a visit to Wat Khao Din (Temple of Earth Mound) where King Rama V stopped for a night's rest on August 28, 1906. Another place of interest is the Khao Din marsh, which also supplies high-quality clay used in Ban Mon pottery, and where one may go swimming safely. At the same time, a group of youngsters in the village acting as honourable little guides, are more than willing to walk you through hundreds of years of village history. Should you be there during important holidays, you will be welcomed by village folk dressed to the nines in their colourful traditional attire.

And what, one might ask, are ethnic Mon people who originated in Burma doing here, after all? Ban Mon's deputy headman Veerachart Thatipya who runs Ah Fei Pottery in Ban Mon, said that the village was set up around 200 years ago, when the four artisan families of Liangsuk, Changpan, Ruengboon and Kaewsuthi pulled up stakes from overcrowded Pak Kred in Nonthaburi near Bangkok, and set off in search of a new home. They travelled as far as Nakhon Sawan, which was a very important trading centre at the time. As they camped by the Ban Kaeng marsh, they hauled some clay and discovered it was the perfect material for their trade. The four families decided this was the perfect spot to set up home. And Ban Mon village thus came into being.

Disclosing that his mother belonged to the Liangsuk clan, Veerachart said he was among the fourth generation of potters. "At present, descendants of the founding families still live here, carrying on the ancient trade of their forefathers. Other families have also long since joined in, all equal masters of the potter's wheel. Apart from our Ah Fei, there are over 70 producers operating pottery shops of different sizes including Malee, Prayuth, Anand, Pao, Prasat, Klin, Chone and Malai, which line the main road from Nakhon Sawan city, all selling genuine hand-made Mon pottery."

Like other children in the village, Veerachart learned how to make pottery by apprenticing with his parents. Once they grow up and build their own families, these potters of Ban Mon continue with their artistic tradition which earns them a decent income. Orders come from around the country, Veerachart said, adding that hotel and housing developers are among their regular customers.

The village of Ban Mon is situated at Moo 1, tambon Ban Kaeng, Muang district, right on the Nakhon Sawan-Ban Kaeng Road. It is immediately recognized by the kilometre-long line of pottery on the roadside and you can easily drive there any time.

In fact, villages in Thailand are full of charms, particularly those related to the diversity in the way of life in small communities...So, do not miss out on our next issue featuring the beautiful way in the community of Bang Namphueng floating market in Samut Prakarn province. With support from the Department of Tourism, and the community members' commitment to sustainable development, Bang Namphueng now boasts great home-stay service standard. The community has also become known as one of the integrated ecotourism destinations in Thailand.

The Department of Tourism, Ministry of Tourism and Sports, has always dedicated its effort into improving the service standard in the tourism industry. To find out more about the officially licensed and registered service providers, simply click www.tourismcentre.go.th and www.tourism.go.th or call the Department of Tourism's Call Centre at Tel: 02 401 1111. ♦

ตามรอย Living Thai

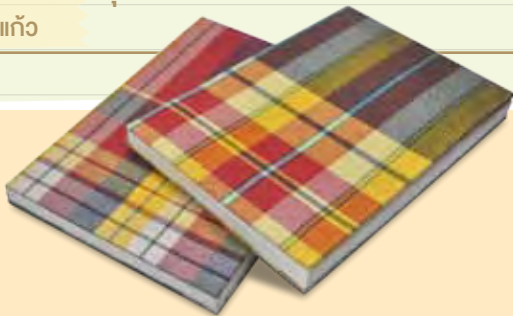
เมื่อต้นปีที่ผ่านมามีดิฉันได้ตามรอยเรื่องเล่าในหนังสือไปถึงศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะอยากพบเห็นหลายสิ่งอย่างที่บรรยายไว้ในหนังสือ

ภายในศาลาพระมิ่งมงคล สถาปัตยกรรมไทยที่งดงามแปลกตาพบว่ามีห้องจัดแสดงผลงานหัตถศิลป์และสินค้าต้นแบบมากมาย ซึ่งบางห้องสามารถสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยในอดีตต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันได้อย่างแท้จริง นับว่าเป็นสถานที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยที่ดีอีกแห่งของอำเภอบางไทร

นอกจากนี้ยังมีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกแก่ผู้เยี่ยมชมซึ่งล้วนเป็นผลงานศิลปหัตถกรรม ในราคาที่ย่อมเยาอีกด้วย การที่มีชาวต่างชาติมาเยี่ยมชมและเลือกซื้อสินค้ากลับไป ทำให้คนขายได้มีโอกาสนสื่อสารกับคนต่างชาติ ดิฉันเห็นว่าเป็นโอกาสอันดีสำหรับการพัฒนาด้านภาษาต่างประเทศ เพราะเรากำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในวันนั้นดิฉันได้พบร้านค้าที่คนขายสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ทำให้สามารถขายสินค้าได้มาก แต่ก็ยังมีข้อเสียอยู่บ้างที่ห้องแสดงสินค้าบางห้อง ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ เวลามีผู้สนใจจะซื้อสินค้าก็ไม่สามารถซื้อได้ ถ้าไม่มีคนอยู่จริงๆ ก็น่าจะวางป้ายเล็กๆ แสดงไว้ว่า... “สนใจสินค้าสามารถติดต่อได้ที่...” ซึ่งน่าจะช่วยให้

อย่างไรก็ตาม ขอขอบคุณ ศ.ศ.ป. ที่นอกจากจะผลิตหนังสือดีที่น่าอ่านแล้ว ยังเป็นที่ส่งเสริมความก้าวหน้าให้แก่ประชาชนชาวไทย ให้มีความรู้ สามารถสร้างช่องทาง เสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้แก่ตนเองและประเทศชาติ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถสืบทอดเอกลักษณ์และความเป็นไทยได้อย่างแนบเนียน

ภัทรา สิงหาบุษย์
กับแก้ว

On the trail of Living Thai

Earlier this year, I set out on the trail of Living Thai magazine to visit the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) in Ayutthaya province. I wished to see for myself what had been written about in the magazine.

On approaching Sala Phra Mingmangala, I found this beautiful modern Thai architecture to be a grand showcase of intricate arts and crafts as well as a home of interesting creative prototypes. There were also rooms featuring thematic decorations reflecting the Thai way of life through the ages... truly a good learning centre for Thai culture.

The various shops on the ground floor, meanwhile, offered a wide variety of handicrafts at very competitive prices. There were very many foreign visitors who enjoyed browsing and shopping while shop attendants had a chance to sharpen their English language skills in communicating with their customers. This, I think, is very good practice especially in the approaching era of the ASEAN Economic Community when English proficiency will be a must.

The only drawback here is that attendants were missing at a few shops. It would greatly help to have a sign which reads something like “Interested customers may contact Tel...for product details.”

I wish to thank SACICT for producing such a great magazine like Living Thai which promotes greater knowledge of national arts and crafts while propagating these vocational skills as well. Through SACICT's efforts the craft heritage will be well maintained and the quality of life in Thailand will be improved.

Patra Singhabusya
Tub Kaew

วันนี้คุณสามารถอ่าน SACICT Living Thai ได้ที่ www.sacict.net ต้องการตีพิมพ์หรือเสนอแนะ กรุณาส่งจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท พีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงในการจัดทำต่อไป เจ้าของจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการจัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse SACICT Living Thai online at www.sacict.net and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

* ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดเลือกหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์

Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters will be subject to editing at the editor's discretion.

เพิ่งเข้าใจถูกต้องว่าศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เป็นคนละส่วนกับศูนย์ศิลปาชีพ บางไทร เมื่อได้รู้จักกับ Living Thai นี้แหละ ตลอดเวลาผมคิดว่า เป็นหน่วยงานเดียวกัน เพราะเป็นศิลปาชีพเหมือนกัน คราวที่มีเจ้าหน้าที่เอาหนังสือ Living Thai มาแจกที่ การท่องเที่ยวฯ ผมก็เลยถึงบางอ้อว่าไม่ใช่เรื่องเดียวกันเลย

เจ้าหน้าที่ที่อุตสาห์ย่นความให้ผมฟังตั้งแต่เริ่มมี ศ.ศ.ป. แล้วก็ช่วยให้ผมมองภาพศิลปาชีพ ได้ชัดเจนและถูกต้องขึ้น ได้รับคำเชิญชวนต่อท้าว่าให้หาโอกาส ไปแวะชมบ้าง ซึ่งความจริงผมก็เคยไปเที่ยวงาน ลอยกระทงที่ศิลปาชีพ บางไทรเหมือนกัน แต่ก็นานมาก แล้ว บ่านนี้ น่าจะเปลี่ยนไปเยอะ

สัญญากับเจ้าหน้าที่คนแจกหนังสือไปว่าจะหาโอกาส แวะไปเยี่ยม ศ.ศ.ป. บ้าง ยังไงก็คอยต้อนรับผมกับแฟน ด้วยนะครับ

จัดกะหนุ่ม

โรงพยาบาลสมุทรปราการ

I came to realize only recently that SACICT and Bangsai Arts and Crafts Centre of Her Majesty Queen Sirikit are two different organizations. I only learned about the fact through reading SACICT Living Thai and through my conversation with the magazine's official whom I met as she was distributing the magazine at the Tourism Authority of Thailand office.

The lady gave me a comprehensive explanation, tracing the birth of SACICT, and invited me to visit the headquarters whenever I was free. In fact, I used to visit Bangsai Arts and Crafts Centre which is close by, but that was such a long time ago. Things must have changed a great deal.

I promised her I would take my girlfriend there soon...so wait for us!

Jeed & Noom

Samuth Prakarn Hospital

สมัครสมาชิก

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

ชื่อ Name นามสกุล Surname

วัน/เดือน/ปีเกิด Date of Birth IWF Gender ชาย Male หญิง Female

การศึกษา/Education:

ต่ำกว่าปริญญาตรี Less than Bachelor's Degree ปริญญาตรี Bachelor's Degree ปริญญาโท Master's Degree อื่นๆ Others

อาชีพ/Occupation:

พนักงานบริษัทเอกชน Private company employee ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Govt/State enterprise official
 นักรียน/นิสิต/นักศึกษา Student ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว Restaurant/Hotel/Travel Agent
 อื่นๆ Others

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร Where you first came across SACICT Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก Who (or what) prompted you to seek subscription

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร/DETAILS FOR MAGAZINE DELIVERY

ชื่อ/Name

ที่อยู่/Address

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office)

โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile)

อีเมล/E-mail

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (6 ฉบับ)

I agree to pay for one year's subscription (6 editions)

ในประเทศ 300 บาท/ Domestic 300 baht ต่างประเทศ 2,400 บาท/Overseas 2,400 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กิ่งวานสุระ:

Payment via cheque/money transfer to: Savings A/C Name: Payong Kungwansurah

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3

Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839 หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือนำ ตี ชมได้ที่ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Remarks: Please mail your completed application form, along with proof of payment to:

SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330 or send by fax to 0 2254 6839 or by e-mail to: sacict.thai@gmail.com For enquiries and suggestions, please contact:

SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้/This application form may be photocopied.

352 บาท/baht

319 บาท/baht

407 บาท/baht

352 บาท/baht

352 บาท/baht

งานตกแต่งผ้ารูปสัตว์และต้นไม้
Stuffed Cloth Fancy Decor

แจกันทรงสูง

Tall Painted Vases

ชั้นละ **1,838** บาท/baht each

ถ้วยเบญจรงค์ใหญ่

Benjarong-Style Bowl with Lid

ชั้นละ **1,260** บาท/baht each

โถ้งตุ๊กตา

Doll-Faced Mini Jar

ชั้นละ **100** บาท/baht each

ชุดกาแฟ

Coffee Set with gold inlay

20,900 บาท/baht

PRODUCT Showcase*

สร้อยคอเซรามิก

Ceramic Pendants

ชิ้นละ **204** บาท/baht each

กระเป๋าไหม

Silk Pouches

ชิ้นละ **60** บาท/baht each

เซรามิกลูกไก่

Little Chicken Ceramic Pencil Holders

ชิ้นละ **100** บาท/baht each

SACICT

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.

โทร. **035 367 054-56**

Interested buyers please contact

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand

Tel: **+66 (0) 35 367 054-56**

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

ร้าน SACICT ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ (Royal Project Zone)

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) พร้อมนำสินค้าศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมไทยพื้นบ้าน จากสมาชิกรูปแบบใหม่ที่ผสมผสานงานศิลปหัตถกรรมไทยที่มีความประณีต สวยงาม เหมาะกับการเป็นของขวัญต้อนรับนักท่องเที่ยวทุกท่าน ณ อาคารผู้โดยสารขาออก ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ (Royal Project Zone) พร้อมแห่งใหม่ล่าสุด ย่านใจกลางกรุงเทพ ณ ศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ชั้น 3 บริเวณ Thai Craft Market แล้ววันนี้

ร้าน SACICT ศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ชั้น 3 บริเวณ Thai Craft Market

ใช่!...ผมเห็น
ใครก็ต้องเห็น...ถ้าเคยบิน

ปรากฏการณ์ใหม่ในวงการสื่อ **ABN AIRPORT TV**

- ▶ เน็ตเวิร์คครอบคลุม 6 ท่าอากาศยานนานาชาติ ▶ โฆษณาของท่านปรากฏสู่สายตาทูกทุก 5 นาที
- ▶ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายกำลังซื้อสูงกว่า 60 ล้านคน/ปี

จองด่วนวันนี้...มีจำนวนจำกัด!

